

Inlichtingen uitsluitend:
ADV3, advocaat
WP14
Telefoon:
Fax:
E-mail:

Gerechtshof Den Haag
Civiel recht I rekest
Zaaknummer:
Roldatum: 18 maart 2019

VERWEERSCHRIFT IN HOGER BEROEP EN BEROEPSCHRIFT IN INCIDENTEEL HOGER BEROEP

INZAKE:

G1, wonende te WP1, verweerster in hoger beroep, verzoekster in
incidenteel hoger beroep, advocaat: ADV3

TEGEN:

- 1) Het kerkgenootschap **DE GEREFORMEERDE KERK (VRIJGEMAAKT) TE WP1**, gevestigd te WP1,
- 2) De **KERKENRAAD VAN DE GEREFORMEERDE KERK (VRIJGEMAAKT) TE WP1**, gevestigd te WP1, beiden verzoekers in hoger beroep, verweerders in incidenteel hoger beroep, advocaat: ADV4

ADV3

Edelgrootachtbaar College,

Inleiding

1. Deze procedure gaat over de Wet bescherming persoonsgegevens (hierna: "**Wbp**") en het verzoek van een betrokkene om inzage te krijgen in haar betreffende persoonsgegevens om zo rechten uit hoofde van de Wbp te kunnen uitoefenen. Uit deze procedure blijkt dat het de betrokkene in feite onmogelijk wordt gemaakt om de haar toekomstige rechten te kunnen uitoefenen. Dat is een kwalijke zaak.
2. Verweerster in hoger beroep en eveneens verzoekster in incidenteel hoger beroep (hierna: "**G1**") nam kennis van het door verzoekers in hoger beroep en tevens verweerders in incidenteel hoger beroep (hierna gezamenlijk te noemen: "**de Kerk**") ingediende beroepschrift. G1 zal verzoeker sub 1 hierna aanduiden als het "**Kerkgenootschap**" en verzoeker sub 2 als de "**Kerkenraad**".
3. De Kerk tekende hoger beroep aan tegen de beschikking die de rechtbank WP7 op 21 augustus 2018 onder zaaknummer (hierna: "**de Beschikking**") wees. De rechtbank beval de Kerkenraad om diverse documenten waarin persoonsgegevens van G1 zijn verwerkt, aan haar te verstrekken en duidelijk te maken wie deze en overige documenten in bezit heeft en wat het doel is van de gegevensverwerking. De Kerk voert vijftien grieven aan tegen de Beschikking, welke grieven zijn ondergebracht in vijf overkoepelende grieven.
4. Hieronder schetst G1 eerst de kern van de zaak. Vervolgens gaat G1 in op relevante wet- en regelgeving op het gebied van persoonsgegevens, zowel uit de Wbp als uit de regels zoals die gelden in de Kerk. G1 stipt kort de opstelling en handelwijze van de Kerk aan. Daarna reageert zij op de door de Kerk geformuleerde (sub)grieven. Waar nodig verwijst G1 daarbij naar de feiten en omstandigheden en naar processtukken en/of bijlagen van de procedure in eerste aanleg. G1 concludeert uiteindelijk tot verwerping van de grieven van de Kerk. Zij vraagt uw Hof de Beschikking, al dan niet onder verbetering van gronden, te bekrachtigen op de door de Kerk aangevochten punten en de Kerk te veroordelen in de kosten van beide procedures.
5. G1 wenst deze zaak in volle omvang door uw Hof te laten beoordelen. Zij handhaaft uitdrukkelijk al hetgeen zij in eerste aanleg heeft aangevoerd en haar stellingen uit de procedure in eerste aanleg dienen hier als herhaald en ingelast te worden beschouwd. G1 betwist al hetgeen de Kerk in strijd met de stellingen van G1 in zowel de procedure in eerste aanleg als in het Beroepschrift stelt.

Kern van de zaak

6. G1 is al vele jaren lid van de Kerk. Zij heeft zich in de loop der jaren op allerlei terreinen als vrijwilliger ingezet binnen de Kerk, onder meer op het gebied van de muziek tijdens de zondagse erediensten. Enkele jaren terug is er helaas een conflict ontstaan tussen de Kerk en G1. G1 probeert dat conflict op te lossen op basis van feiten, eerlijkheid en transparantie.

ADVK3

Helaas ervaart zij steeds meer dat zij hierin alleen staat en dat de Kerk liever niet eerlijk alles wenst te benoemen.

7. Het is G1 ter ore gekomen dat er in diverse documenten die betrekking hebben op genoemd conflict persoonsgegevens van haar verwerkt worden en dat daarbij ook kwalificaties en oordelen staan vermeld die op zijn zachtst gezegd kwetsend voor haar zijn, onnodig en onzorgvuldig. G1 heeft tot op heden zelf geen inzage gekregen en kunnen krijgen in deze documenten. Zij kan niet controleren of de haar betreffende persoonsgegevens correct en volledig zijn verwerkt. Zij kan haar rechten uit hoofde van de Wbp niet uitoefenen. Dit wordt haar onmogelijk gemaakt door de Kerk. Terwijl het wat G1 betreft vast staat dat de documenten er zijn. Haar getuige, de heer M1 uit WP1 (hierna: "**M1**"), is er klip en klaar over. Bovendien heeft G1 zelf brieven gestuurd naar de Kerk inzake het conflict.
8. Genoemde situatie frustrereert G1. Je weet dat er documenten zijn waarin persoonsgegevens over jezelf zijn verwerkt en waarin volgens derden onjuiste en kwetsende uitlatingen staan. Je vraagt netjes om inzage in die gegevens. Dan wordt er gedaan alsof de gegevens er helemaal niet zijn terwijl dat feitelijk onjuist is. Als G1 getuige M1 niet had gehad, dan had zij niets kunnen beginnen tegen de Kerk. Dan had de Kerk mogelijk haar gang kunnen blijven gaan qua verwerking van onjuiste en kwetsende persoonsgegevens.
9. Op 29 december 2017 diende G1 een verzoek¹ in bij de Kerkenraad om haar rechten uit hoofde van de Wbp te kunnen uitoefenen. De Kerkenraad reageerde bij brief van 27 januari 2018 en gaf daarbij aan dat er slechts in het ledenregister van de kerk informatie is opgenomen over G1. Het gaat dan om: naam, adres, telefoonnummer, mailadres, geboortedatum, geslacht, het feit dat G1 belijdend lid is, gezinssamenstelling, de wijk waartoe zij behoort en een introductietekst die in de kerkelijke gemeentegids staat. Voor alle overige gegevens die G1 opvroeg gaf de Kerkenraad aan dat dit niet zou gaan om de registratie van persoonsgegevens, maar om "informatie-uitwisseling binnen de kerkenraad gericht op interne gedachtenvorming, dan we/ informatie die geen betrekking heeft op u als persoon.". De Kerkenraad voegde daar direct aan toe: "Derhalve kan niet met een beroep op de WBP om inzage in deze gegevens worden gevraagd. 2 .
10. G1 zag zich daarom genoodzaakt om op grond van artikel 46 Wbp een verzoek in te dienen bij de rechtbank WP7 om — dan maar buiten de kerk om — een onafhankelijk instituut uitspraak te laten doen over deze kwestie. G1 had zich neergelegd bij de Beschikking. Echter, nu de Kerk besloot in hoger beroep te gaan én daarbij niet terugdeinsde om ineens allerlei andere standpunten in te nemen, zag G1 zich genoodzaakt dan ook zelfstandig grieven te formuleren in incidenteel hoger beroep.

---

¹ Dit verzoek is door G1 overgelegd als bijlage 1 bij haar verzoekschrift in eerste aanleg.

² Zo valt te lezen op pagina 1 van de brief die de Kerkenraad op 27 januari 2018 naar G1 stuurde. Deze brief is door G1 als bijlage 19 bij haar verzoekschrift van 7 maart 2018 gehecht zoals zij deze indiende bij de rechtbank WP7. Het inleidende verzoekschrift met bijlagen van G1 is door de Kerk overgelegd als processtuk 1 bij het indienen van het procesdossier in eerste aanleg ten behoeve van dit hoger beroep.

ADV3

11. De Kerk ging onder meer in hoger beroep om precedentwerking te voorkomen. De Kerk wil dus voorkomen dat gemeenteleden hun rechten uit hoofde van de Wbp kunnen uitoefenen. Voor G1 geldt de precedentwerking door zo'n opstelling en handelwijze van de Kerk juist andersom. De Kerk kan zich niet eenzijdig buiten de Wbp plaatsen en het is de Kerk niet toegestaan om gemeenteleden zo te frustreren en te belemmeren in de uitoefening van hun rechten op grond van de Wbp.

Inhoudelijke beoordeling stukken

12. Tijdens de procedure in eerste aanleg is er over veel documenten, brieven, besluiten, etc. gesproken. M1 stelde in opdracht van de rechtbank een lijst op met stukken aangaande het conflict die hij in zijn bezit heeft. De rechtbank heeft in eerste aanleg de bewuste documenten aangaande het conflict niet inhoudelijk beoordeeld. De stukken zijn immers niet overgelegd aan de rechtbank en de rechtbank heeft dit ook niet verzocht. De beoordeling in eerste aanleg geschiedde uitsluitend op grond van hetgeen partijen over en weer verklaarden.
13. De Kerk gaf vervolgens aan dat zij niet meer over alle documenten beschikt. Dit neemt niet weg dat M1 er nog wel over beschikt. Ook vernam G1 van M1 dat hij een identieke kopie van alle bij hem in het bezit zijnde stukken aangaande het conflict — de stukken die genoemd staan op de inhoudsopgave die door M1 in opdracht van de rechtbank is opgesteld — op 6 maart 2019 middels een USB-stick overhandigde aan de heer KR-S2.3, scriba van de Kerkenraad. De in de inhoudsopgave van M1 genoemde stukken zijn dus eveneens in het bezit van de Kerkenraad.
14. G1 acht het in het kader van een goede en volledige beoordeling goed indien alle documenten die op de inhoudsopgave van M1 staan genoemd, door uw Hof worden ingezien en worden beoordeeld. zodat er kan worden beslist op het verzoek van G1. Uw Hof kan zo zelf kennis nemen van de inhoud van de documenten en beoordelen of G1 recht heeft op inzage op grond van de Wbp. Dit is en blijft immers de essentie van de zaak. M1 is van harte bereid om alle stukken die in zijn inhoudsopgave genoemd staan aan uw Hof toe te sturen. De Kerkenraad kan dit ook, nu zij beschikt over dezelfde stukken.

Relevante bepalingen Wbp

15. G1 vindt het van belang de juridische kaders te schetsen van haar verzoek. Het gaat dan om de kaders uit de Wbp en aspecten die uit de kerkrechtelijke regels en richtlijnen voortvloeien. Die kerkrechtelijke richtlijnen over persoonsgegevens zijn een feitelijke invulling over hoe de Kerk de regels uit de Wbp toepast en dus ook waar de Kerk op aangesproken kan en mag worden. G1 zal hier op terugrijpen bij het weerleggen van de grieven van de Kerk.
16. In de eerste plaats zijn de volgende definities uit artikel 1 Wbp relevant:

ADVK3

- *Persoonsgegevens: elk gegeven betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon;*
  - *Verwerking van persoonsgegevens: elke handeling of elk geheel van handelingen met betrekking tot persoonsgegevens, waaronder in ieder geval het verzamelen, vastleggen, ordenen, bewaren, bijwerken, wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiding of enige andere vorm van terbeschikkingstelling, samenbrengen, met elkaar in verband brengen, alsmede het afschermen, uitwissen of vernietigen van gegevens;*
  - *Bestand: elk gestructureerd geheel van persoonsgegevens, ongeacht of dit geheel van gegevens gecentraliseerd is of verspreid is op een functioneel of geografisch bepaalde wijze, dat volgens bepaalde criteria toegankelijk is en betrekking heeft op verschillende personen;*
  - *Verantwoordelijke: de natuurlijke persoon, rechtspersoon of ieder ander die of het bestuursorgaan dat, alleen of te zamen met anderen, het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt;*
17. Verder bepaalt artikel 2 lid 1 Wbp dat de wet van toepassing is op *"de geheel of gedeeltelijk geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, alsmede de niet geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens die in een bestand zijn opgenomen of die bestemd zijn om daarin te worden opgenomen."*
18. Artikel 35 Wbp bepaalt dat een betrokkene het recht heeft om de verantwoordelijke te vragen of er hem betreffende persoonsgegevens worden verwerkt. Indien dit het geval is, bevat de mededeling *"een volledig overzicht daarvan in begrijpelijke vorm, een omschrijving van het doel of de doeleinden van de verwerking, de categorieën van gegevens waarop de verwerking betrekking heeft en de ontvangers of categorieën van ontvangers, alsmede de beschikbare informatie over de herkomst van de gegevens."*
19. De reden waarom iemand een verzoek als bedoeld in artikel 35 Wbp kan doen staat aangegeven in artikel 36 Wbp, waar namelijk staat dat je als betrokkene de verantwoordelijke kunt verzoeken om de persoonsgegevens *"te verbeteren, aan te vullen, te verwijderen, of af te schermen indien deze feitelijk onjuist zijn, voor het doel of de doeleinden van de verwerking onvolledig of niet ter zake dienend zijn dan wel anderszins in strijd met een wettelijk voorschrift worden verwerkt."*
20. Op het moment dat een verantwoordelijke een verzoek ex artikel 35 Wbp afwijst of niet geheel toewijst, bepaalt artikel 46 Wbp dat de belanghebbende een verzoek kan indienen bij de rechtbank met het verzoek de verantwoordelijke te bevelen het verzoek alsnog toe te wijzen.

Relevante regels van de Kerk inzake persoonsgegevens

21. Naast de bepalingen uit de Wbp heeft de Kerk zelf ook regels opgesteld over hoe zij wenst om te gaan met de persoonsgegevens van gemeenteleden, waarvan G1 er dus één is. Artikel 2:2 lid 2 BW bepaalt dat kerkgenootschappen worden geregeerd door hun eigen statuut.

ADV3

Dat eigen statuut is de kerkorde³⁴ en daarop gebaseerde richtlijnen. Zo bepaalt artikel C42.4 van genoemde kerkorde: "*De geregistreeerde gegevens (van gemeenteleden) worden zorgvuldig beheerd en alleen gebruikt voor kerkelijke doeleinden.*"

22. De Kerk heeft ook nog een 'Privacyreglement GKV WP1 voor de verwerking van kerkelijke gegevens'⁴. Het is in feite een uitwerking c.q. toespitsing van de Wbp voor de eigen kerkelijke setting. Dit blijkt al uit het feit dat er in artikel 1 van genoemd reglement definities staan genoemd die exact gelijk zijn aan de definities uit de Wbp. Artikel 10 lid 1 van het reglement bepaalt dat elke betrokkene het recht op inzage heeft.

Opstelling en handelwijze Kerk

23. Voordat G1 de grieven van de Kerk bespreekt en weerlegt, gaat zij kort in op de opstelling en handelwijze van de Kerk in deze procedure. G1 acht dit van belang voor een goed begrip van de zaak en de verdere beoordeling. G1 vindt het betreuenswaardig dat zij in een procedure verwickeld is geraakt met de Kerk en dat het starten van een procedure noodzakelijk was teneinde alsnog bevestigd te krijgen dat er documenten zijn waarin haar betreffende persoonsgegevens zijn verwerkt en welke documenten zij moet kunnen inzien.
24. Van een kerkgenootschap verwacht je een andere opstelling. Je verwacht eerlijkheid, transparantie en geloofwaardigheid. G1 verwacht dat zij als gemeentelid netjes behandeld en bejegend wordt. En juist daar gaat het in deze procedure mis. Ter illustratie hiervan stipt G1 vier punten aan:
  1. G1 verzocht de rechtbank in haar primaire verzoekschrift om een dwangsom te koppelen aan het bevel om stukken te verstrekken. Zijdens de Kerkenraad is op dat punt meermaals expliciet gezegd dat een dwangsom niet nodig was. Als de rechter de Kerk zou bevelen om documenten te verstrekken, dan zou de Kerk aan dat verzoek gehoor geven. Er volgde in de Beschikking geen bevel met daaraan gekoppeld een dwangsom. Wat deed de Kerk in de periode daarna? Zij weigerde om de toegewezen documenten te verstrekken. Dat is voor G1 onbestaanbaar en zegt veel over de opstelling en handelwijze van de Kerk in deze procedure.
  2. De Kerk stelde in eerste instantie dat er geen documenten waren waarin persoonsgegevens van G1 werden verwerkt. Op een later moment in de procedure in eerste aanleg werd er ineens gesteld dat de documenten vernietigd waren⁵. Er bestonden dus wel documenten. Dat maakt het niet geloofwaardig.

---

³ De volledige kerkorde van de Gereformeerde Kerken in Nederland is door de Kerkenraad overgelegd als productie 1 bij zijn verzoekschrift van 14 mei 2018. Dit verzoekschrift met bijlagen is door de Kerk overgelegd als processtuk 3 bij het indienen van het procesdossier in eerste aanleg ten behoeve van dit hoger beroep.

⁴ Dit reglement is vastgesteld door de Kerkenraad op 18 juni 2012 en is door G1 als bijlage 4 bij haar verzoekschrift van 7 maart 2018 gehecht zoals zij deze indiende bij de rechtbank WP7. Het inleidende verzoekschrift met bijlagen van G1 is door de Kerk weer overgelegd als processtuk 1 bij het indienen van het procesdossier in eerste aanleg ten behoeve van dit hoger beroep.

⁵ Zo valt te lezen in bijlage 5 die bij de reactie van de Kerkenraad van 11 juli 2018 was gevoegd.

ADVOK3

3. In eerste aanleg stelde de Kerkenraad dat zij geen proceskostenveroordeling ten laste van G1 zou vragen omdat dit niet passend is vanuit de positie als kerk ten opzichte van het kerklid. In dit hoger beroep is ook die toezegging c.q. belofte van tafel en vordert de Kerk 'gewoon' een proceskostenveroordeling in beide instanties. Dit maakt de beide beweringen van de Kerk ongelooftwaardig.
  4. De Kerkenraad reageerde bij brief van 27 januari 2018 inhoudelijk op het verzoek van G1 om een reactie. De Kerkenraad voerde in eerste aanleg inhoudelijk verweer bij de rechtbank. En wat gebeurt er in dit hoger beroep? De Kerk begint ineens over niet-ontvankelijkheid. Alsof er geen procedure in eerste aanleg is geweest. Opnieuw een helder signaal voor G1 dat de Kerk er nu alles aan wil doen om verantwoordelijkheid te ontlopen. Het maakt deze situatie er niet geloofwaardiger op.
25. G1 is een gewoon kerklid en ervaart dat zij het in deze procedure tegen een machtige kerk moet opnemen die weigert open kaart te spelen en verantwoordelijkheid te nemen. Zij betreurt dit hoger beroep. Het brengt partijen eerder verder van elkaar dan dat het ze dichterbij brengt.

De grieven van de Kerk

26. In de randnummers 10 tot en met 92 formuleert de Kerk vijftien grieven tegen de Beschikking, ondergebracht in vijf overkoepelende grieven. Volgens de Kerk zouden deze grieven er toe moeten leiden dat de Beschikking niet in stand kan blijven en dat alle verzoeken van G1 afgewezen moeten worden, met veroordeling van G1 in de proceskosten. G1 betwist dit en stelt dat de grieven niet kunnen slagen c.q. niet leiden tot vernietiging van de Beschikking. G1 weerlegt hieronder puntsgewijs iedere grief van de Kerk. De Beschikking dient op de door de Kerk bestreden punten bekrachtigd te worden, al dan niet onder verbetering of aanvulling van gronden.

Verwerping van grief 1 — G1 is ontvankelijk in haar verzoeken

27. Met haar eerste grief richt de Kerk zich op rechtsoverwegingen 4.2 en 4.3 van de Beschikking. In die rechtsoverwegingen oordeelde de rechtbank dat — samengevat — G1 ontvankelijk is in haar verzoek en dat de Kerkenraad de verantwoordelijke is in de zin van de Wbp. Volgens de Kerk is dat niet juist. Zo zou de Kerkenraad geen verantwoordelijke zijn noch verweerder en zou G1 niet-ontvankelijk moeten worden verklaard. G1 betwist dit en werkt dat hieronder verder uit.
28. In de eerste plaats maakt de Kerk er een punt van dat de rechtbank de Kerkenraad heeft aangemerkt als '*verantwoordelijke*' in de zin van de Wbp. G1 citeerde hierboven al de definitie van de '*verantwoordelijke*'. Het gaat om de rechtspersoon of ieder ander die het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt. G1 stelt primair dat de Kerkenraad de '*verantwoordelijke*' is in de zin van de Wbp en licht dat als volgt toe. De Gereformeerde Kerken vrijgemaakt vormen een kerkgenootschap in Nederland. De plaatselijke

ADV3

kerkelijke gemeenten hebben rechtspersoonlijkheid. Zo ook de Kerk in WP1. De Kerk heeft meerdere organen, waarvan de Kerkenraad het bestuursorgaan is.

29. Artikel 2:2 lid 2 BW bepaalt dat het kerkgenootschap wordt geregeerd door haar eigen statuut. Hierboven gaf G1 al aan dat dit de kerkorde is met bijbehorende regelingen. De artikelen C42.1 en C42.2 van deze kerkorde bepalen het volgende⁶⁷:

"C42 kerkelijke registratie

C42.1 De kerkenraad draagt zorg voor een goede registratie van wie tot de gemeente behoren.

C42.2 De geregistreeerde gegevens worden zorgvuldig beheerd en alleen gebruikt voor kerkelijke doeleinden. "

30. Daarnaast is er het 'Model voor een plaatselijke regeling voor de werkwijze van de kerkenraad en de diaconie' als nadere uitwerking van de kerkorde. De Kerk werkt volgens dit modelbeleid. In artikel C2 staat de taak van de Kerkenraad beschreven, waarbij artikel C2 aanhef en onder f bepaalt⁷:

"De kerkenraad heeft tot taak:

f de zorg voor de kerkelijke registratie van de gemeenteleden (art. C42 t/m C45 KO);"

31. G1 verscheen zonder advocaat in de procedure in eerste aanleg. Zij kon en mocht er ook gerechtvaardigd op vertrouwen dat de Kerkenraad 'verantwoordelijke' is in de zin van de Wbp. Allereerst al vanwege de hierboven aangehaalde bepalingen uit de kerkelijke regelingen. In de tweede plaats ook op basis van andere bepalingen uit de kerkelijke regelingen. Zo bepalen de artikelen G84.1 en G85.1 van de kerkorde het volgende⁸:

"Overeenkomstig Nederlands recht komt rechtspersoonlijkheid toe aan:

a de plaatselijke kerk; (...)

Ten behoeve van het statelijk rechtsverkeer gelden de volgende vertegenwoordigingsregels in en buiten rechte:

a. een kerk wordt vertegenwoordigd door twee of meer personen die daartoe bij schriftelijk besluit van de kerkenraad (onderstreeping) zijn aangewezen en gevolmachtigd;(...)"

⁶ De volledige kerkorde van de Gereformeerde Kerken in Nederland is door de Kerkenraad overgelegd als productie 1 bij zijn verweerschrift van 14 mei 2018. Dit verweerschrift met bijlagen is door de Kerk overgelegd als processtuk 3 bij het indienen van het procesdossier in eerste aanleg ten behoeve van dit hoger beroep. Artikel C42 staat op pagina 11 van de kerkorde.

⁷ Dit modelbeleid is door de Kerkenraad overgelegd als productie 3 bij haar verweerschrift van 14 mei 2018. Dit verweerschrift met bijlagen is door de Kerk overgelegd als processtuk 3 bij het indienen van het procesdossier in eerste aanleg ten behoeve van dit hoger beroep. Dit bewuste artikel staat op pagina 2 van het model.

⁸ De volledige kerkorde van de Gereformeerde Kerken in Nederland is door de Kerkenraad overgelegd als productie 1 bij zijn verweerschrift van 14 mei 2018. Dit verweerschrift met bijlagen is door de Kerk overgelegd als processtuk 3 bij het indienen van het procesdossier in eerste aanleg ten behoeve van dit hoger beroep. De bewuste artikelen G84 en G85 staan op pagina 20 van de kerkorde.

ADV K3

32. G1 kon en mocht hieruit opmaken dat de kerk wordt vertegenwoordigd door een besluit van de Kerkenraad. Zij werd hierin gesterkt door artikel F3 lid 2 van het al aangehaalde plaatselijke model waarin staat:

"De kerk wordt in en buiten rechte vertegenwoordigd door de preses en de scribe van de kerkenraad (onderstreping)"

33. In de derde plaats verwijst G1 naar de reactie van de Kerk van 27 januari 2018¹⁰ op haar verzoek om inzage te krijgen in documenten waarin haar persoonsgegevens zijn verwerkt. In die brief wordt meermaals expliciet gesproken over de 'kerkenraad'. De brief eindigt dan met de woorden:

*"In Christus verbonden,
namens de kerkenraad,
(...) (onderstreping,)"*

34. Ook wijst G1 nog naar het destijds geldende privacyreglement dat door de Kerkenraad is vastgesteld¹¹. Tot slot merkt G1 nog op dat de Kerkenraad zich blijft profileren als de verantwoordelijke voor de persoonsgegevens. Zo nam de Kerkenraad een besluit omtrent de AVG en hoe met persoonsgegevens om te gaan, stuurde de Kerkenraad een verzoek naar ambtsdragers daarover en vroeg de Kerkenraad op 30 november 2018 aan gemeenteleden om toestemming in het kader van de AVG voor de verwerking van persoonsgegevens.
35. De Kerkenraad maakt hiermee duidelijk dat hij verantwoordelijk is voor de verwerking van persoonsgegevens. Dit was in 2016 exact hetzelfde toen G1 via haar toenmalige raadsman verzocht om inzage in haar persoon betreffende kerkenraadsbesluiten. De Kerkenraad reageerde twee keer op een pro forma bezwaar van G1 en twee keer werd exact dezelfde afsluiting gebruikt als die G1 hierboven citeerde¹². Het is de Kerkenraad die verantwoordelijk is voor de verwerking van persoonsgegevens. De Kerkenraad heeft tijdens de mondelinge behandeling van het verzoek in eerste aanleg expliciet erkend daar volledig terecht te zitten en als bestuurder van de Kerk namens de Kerk op te kunnen treden. Daarnaast erkende de Kerkenraad ook verantwoordelijk te zijn voor het verwerken van persoonsgegevens, waaronder ook het bijhouden van dossiers en het archief.
36. Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de Kerkenraad de 'verantwoordelijke' is in de zin van de Wbp. Hij is het die het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens van gemeenteleden vaststelt. De hierboven aangehaalde documenten maakten onderdeel uit van de stukken in eerste aanleg. De rechtbank kon op goede gronden tot het oordeel komen dat de

---

⁹ Dit modelbeleid is door de Kerkenraad overgelegd als productie 3 bij zijn verweerschrift van 14 mei 2018. Dit verweerschrift met bijlagen is door de Kerk overgelegd als processtuk 3 bij het indienen van het procesdossier in eerste aanleg ten behoeve van dit hoger beroep. Dit artikel staat op pagina 5 van het model.

¹⁰ Deze brief is door G1 als biilage 19 bij haar verzoekschrift van 7 maart 2018 gehecht.

¹¹ De Kerkenraad stelde dit reglement vast op 18 juni 2012 en is door G1 als biilage 4 bij haar verzoekschrift van 7 maart 2018 gehecht.

¹² Zo valt te lezen in de twee reacties van de Kerkenraad van 28 november 2016 op twee pro forma bezwaren. Deze beide reacties zijn door G1 als biilage 17 en 20 bij haar verzoekschrift van 7 maart 2018 gehecht.

ADVK3

Kerkenraad de 'verantwoordelijke' is in de zin van de Wbp, aldus G1. Hetgeen de Kerk in randnummer 14 van het beroepschrift stelt maakt dit niet anders en wordt door G1 betwist. Zij heeft gemotiveerd dat in deze concrete situatie de Kerkenraad de verantwoordelijke partij is. De grief van de Kerk die zich tegen dit oordeel richt dient verworpen te worden.

37. Indien en voor zover in dit hoger beroep geoordeeld zou worden dat de Kerkenraad geen 'verantwoordelijke' is in de zin van de Wbp, maar het Kerkgenootschap, stelt G1 subsidiair het volgende. De plaatselijke kerkelijke gemeente, het Kerkgenootschap, heeft rechtspersoonlijkheid. Dat staat in de kerkorde genoemd. Het is wat flauw dat de Kerk nu in hoger beroep ineens een semantische discussie begint over wie nu welke partij is en met welke formele partij we nu te maken zouden moeten hebben. Zoals gezegd verscheen G1 in eerste aanleg zonder advocaat. G1 zette al uiteen dat zij er gerechtvaardigd op mocht vertrouwen dat zij de juiste partij in dit geschil betrof. De Kerkenraad reageerde immers iedere keer ook zelf vanuit de veronderstelling de juist aangeschreven partij en verantwoordelijke te zijn. Als de Kerk vanuit formeel oogpunt al gelijk zou hebben — hetgeen G1 betwist — dan geldt dat de Kerk hier zelf onduidelijkheid over schept en laat bestaan. G1 meent op grond van de kerkelijke regels dat de Kerkenraad de juiste instantie is voor haar. Als dat anders zou zijn, dan had de Kerk moeten zorgen voor duidelijk leesbare en begrijpelijke regelgeving. Als er dus al onduidelijkheid zou bestaan, dan kan de Kerk dat niet tegen G1 gebruiken. Eventuele onduidelijkheden komen voor rekening en risico van de Kerk. Het is voor alle partijen duidelijk geweest tot wie het verzoek van G1 zich richtte. In haar verzoekschrift schrijft G1 over de Kerkenraad en over de 'GKv te WP1'. G1 heeft naar de in het maatschappelijk verkeer geldende maatstaven de 'verantwoordelijke' gekozen ⁹.
38. De Kerkenraad werd in eerste aanleg bijgestaan door een advocaat; een ter zake deskundige. De Kerkenraad voerde inhoudelijk verweer, hij diende stukken in, verscheen bij de mondelinge behandeling, erkende daar dat hij de rechtsgeldige vertegenwoordiging was, reageerde vervolgens op het overzicht van M1, etc. In de reactie van de Kerkenraad van 27 januari 2018 op het verzoek van G1 wordt met geen woord gerept over de situatie dat G1 de verkeerde partij zou hebben aangeschreven. In de volledige procedure in eerste aanleg is hier ook nooit een beroep op gedaan door de Kerkenraad.
39. Wat schetst dan de verbazing in hoger beroep? De Kerk gaat zich heel formeel opstellen door een verweer van niet-ontvankelijkheid op te werpen. Terwijl de Kerkenraad zich in eerste aanleg volledig inhoudelijk heeft verweerd. De Kerk is in geen enkel processueel belang geschaad door deze gang van zaken. G1 vindt het eigenlijk kinderachtig dat de Kerk nu in hoger beroep ineens dit standpunt inneemt. De Kerk wil zich profileren als een betrouwbare en geloofwaardige organisatie. Dan moet je vooral niet dit soort stellingen innemen, aldus G1. De Kerk lijkt zich dit zelf ook wel te realiseren, zo meent G1. In randnummer 17 van het beroepschrift van de Kerk staat dat de Kerkenraad onderkent dat G1 in eerste aanleg

---

¹³ In de voormalige "Handleiding voor verwerkers van persoonsgegevens" van het Ministerie van Justitie staat een stroomschema om te bepalen of iemand 'verantwoordelijke' of 'bewerker' is. In dat stroomschema staat een expliciete verwijzing naar de in het maatschappelijk verkeer geldende maatstaven. Er staat de vraag: "Ben ik degene aan wie de verwerking naar de in het maatschappelijk verkeer geldende maatstaven moet worden toegerekend?". Als het antwoord daarop 'ja' is dan ben je 'verantwoordelijke' in de zin van de Wbp.

ADV3

in persoon optrad en dat dit van betekenis kan zijn. Dat is ook zo. Het had de Kerk gesierd om op dit punt geen grieven te richten tegen de Beschikking. Want wat nu als dit formele verweer van de Kerk gehonoreerd zou worden? Dan volgt er een nieuw verzoek van G1, met vervolgens een nieuwe procedure en zal er inhoudelijk niets veranderen.

- 40 . Deze formele grief van de Kerk verliest nog sterker haar kracht door het volgende. G1 werd op 22 november 2018 (dus nadat het beroepschrift van de Kerk al was ingediend bij uw Hof) door de Kerkenraad op de hoogte gebracht van het feit dat de Kerkenraad (!) heeft besloten om als Kerkenraad (!) in hoger beroep te gaan. De Kerkenraad liet weten dat door hem een appelschrift bij het Hof is ingediend. Ook gaf de Kerkenraad aan dat de kerkelijke gemeente hiervan op de hoogte gesteld zou worden. Het Kerkgenootschap is geen verantwoordelijke. Genoemde brief werd ondertekend met: 'met christelijke groet, namens de kerkenraad, KR-S2.3, scriba 2.' Namens de Kerkenraad dus. Ter illustratie hiervan overlegt G1 genoemde brief als **productie 1** .
- 41 . Nu de Kerk in het geheel niet in haar belangen is geschaad en in eerste aanleg al inhoudelijk verweer heeft gevoerd, kan deze grief de Kerk niet baten. G1 is ontvankelijk in haar verzoeken. De eerste grief van de Kerk met de drie subgrieven dient verworpen te worden en de bestreden overwegingen in de Beschikking dienen, al dan niet onder verbetering of aanvulling van de gronden daarvan, bekrachtigd te worden. Indien en voor zover noodzakelijk moet er in plaats van 'Kerkenraad' het 'Kerkgenootschap' gelezen worden. Dit maakt echter voor de inhoudelijke kant van de procedure geen verschil. De Kerk is niet in haar processuele belang geschaad. Zij was aanwezig in de procedure en voerde inhoudelijk verweer.

Verwerping van grief 2 — de Wbp is van toepassing

- 42 . In rechtsoverweging 4.1 van de Beschikking oordeelt de rechtbank dat de in de inhoudsopgave van M1 genoemde documenten gerelateerd zijn aan een conflict tussen G1 en de Kerkenraad en dat deze documenten bestanden zijn in de zin van de Wbp waarin persoonsgegevens van G1 zijn verwerkt. Met haar tweede grief richt de Kerk zich op deze door de rechtbank getoetste en toegekende toepasselijkheid van de Wbp. Volgens de Kerk is er geen sprake van 'bestanden' en als gevolg daarvan is de Wbp niet van toepassing. G1 betwist dit en werkt dat hieronder verder uit.
- 43 . De Wbp is van toepassing op de verwerking van persoonsgegevens die in een bestand zijn opgenomen of die bestemd zijn om daarin te worden opgenomen. De kern van de tweede grief van de Kerk draait om het begrip 'bestand' en de toepassing daarvan. De Kerk focust zich ineens vol op termen als 'gestructureerd geheel' en 'systematische toegankelijkheid' om daarmee tot de conclusie te komen dat er geen sprake zou zijn van 'bestanden'. Opnieuw kiest de Kerk in hoger beroep voor een puur formele benadering met als doel een inhoudelijke behandeling van het verzoek van G1 te voorkomen. G1 zou in dat geval met lege handen komen te staan terwijl vaststaat dat er documenten (waaronder besluiten en adviezen) zijn waarin haar betreffende persoonsgegevens zijn verwerkt. G1 betreurt deze formele benadering van de Kerk. Zij meent dat het de Kerk had gesierd als zij haar verantwoordelijkheid had genomen door open en eerlijk te zijn over de documenten.

ADV K3

44. Tijdens de procedure in eerste aanleg heeft de Kerkenraad inhoudelijk gereageerd¹⁰ op de inhoudsopgave van M1 en daarbij heeft de Kerkenraad een eigen overzicht gemaakt en daarin per document aangegeven hoe hij tegen ieder document aankijkt, of G1 het document al in bezit heeft, op welke wijze de documenten zijn verwerkt, etc. In de kolom 'Wijze van verwerking oud' van bijlage 5 bij bedoelde reactie heeft de Kerkenraad vermeld of, en zo ja, op welke wijze de in het document opgenomen persoonsgegevens zijn verwerkt tot datum inwerkingtreding AVG. Voor de leesbaarheid en vindbaarheid overlegt G1 deze bijlage 5 van de Kerkenraad als **productie 2** bij dit verweerschrift.

45. Welke tekst komt er dan in die kolom veelvuldig voor?

"Brief is wegens voortdurende conflict bewaard in digitaal archief scriba."

46. In de kolom 'Wijze van verwerking nieuw' heeft de Kerk vermeld wat de actuele wijze van verwerking is, dus na inwerkingtreding van de AVG. En welke tekst komt er dan in die kolom veelvuldig voor?

"Brief is wegens voortdurende conflict bewaard in digitaal archief scriba. Nu alleen opvraagbaar voor twee ambtsdragers die met geschil zijn belast. Wordt vernietigd zodra geschil is beëindigd. "

47. Tijdens de mondelinge behandeling bij de rechtbank in WP7 erkende de Kerkenraad ook gewoon dat er persoonsgegevens van G1 worden verwerkt en dat er sprake is van bestanden. De Kerkenraad gebruikte toen alleen de term 'werkdossier' die hij bijhoudt over het conflict met G1¹¹.

48. Verder verwijst G1 opnieuw naar de kerkorde die op de Kerk van toepassing is. Daar is uit op te maken dat de Kerkenraad verplicht is om stukken op een gestructureerde wijze en toegankelijk te bewaren. Zo valt in de artikelen F71.4 en F75.2 aanhef en onder f van de kerkorde het volgende te lezen:

"F71.4 De kerkelijke vergaderingen voorzien in zorgvuldige vastlegging, communicatie en archivering van hun besluiten."

---

¹⁰ Deze puntsgewijze reactie van de Kerkenraad — in de vorm van een uitvoerige tabel — is door de Kerkenraad overgelegd als bijlage 5 bij zijn reactie van 11 juli 2018. Genoemde reactie van 11 juli 2018 is door de Kerk in dit hoger beroep overgelegd als processtuk 6 van de processtukken uit eerste aanleg. De Kerkenraad overlegde als bijlage 4 bij genoemde reactie van 11 juli een 'opgeschoonde' versie van de inhoudsopgave van M1 en gaf daarbij aan dat die bijlage 4 naar G1 gestuurd mocht worden. G1 gaat daar nog op in hieronder.

¹¹ G1 verwijst naar het proces-verbaal van de mondelinge behandeling van het verzoekschrift op 22 mei 2018, zoals dat door de griffier van de rechtbank WP7 is opgesteld. Hierin staat expliciet dat de Kerkenraad een werkdossier bijhoudt over het conflict. Dit proces-verbaal is door de Kerk in dit hoger beroep overgelegd als processtuk 4 van de processtukken uit eerste aanleg.

ADV3

F 75.2 onder f: Zij kenmerkt zich door bijbelse wijsheid en voldoet aan de eisen van eerlijke en onpartijdige rechtspraak. Daartoe worden in het bijzonder gewaarborgd: (. r.) gelijke toegang tot relevante stukken voor beide partijen. "

49. G1 verwijst ook opnieuw naar het privacyreglement van de Kerk ¹⁰. Dit reglement gold ten tijde van het verzoek van G1. Dat document ademt Wbp; definities uit de Wbp zijn overgenomen, etc. Ook daaruit volgt dat er sprake is van toepasselijkheid van de Wbp in deze kwestie. Het is in feite een uitwerking c.q. toespitsing van de Wbp voor de eigen kerkelijke setting. Dit blijkt al uit het feit dat er in artikel 1 van genoemd reglement definities staan genoemd die exact gelijk zijn aan de definities uit de Wbp.
50. Op grond van de voorgaande citaten en uitspraken die nota bene van de Kerk zelf afkomstig zijn, plus uit de eigen kerkordelijke regels, is er maar één conclusie mogelijk en dat is de conclusie dat er sprake is van de verwerking van persoonsgegevens die in een bestand zijn opgenomen of die bestemd zijn om daarin te worden opgenomen. Er is sprake van een gestructureerd geheel. Hoeveel meer structuur willen we hebben als we het overzicht van de Kerk zien in de bijlagen 4 en 5 bij de reactie van 11 juli 2018? Er is sprake van een samenhangend geheel, het heeft alles te maken met het al enkele jaren lopende conflict met G1. Ook is er sprake van systematische toegankelijkheid. De Kerk kan de documenten onderscheiden op datum e.d. en kwam in eerste aanleg dus met een eigen overzicht, aangepast ten opzichte van het door M1 ingebrachte overzicht. De Kerk kan de documenten dus onderscheiden naar aard, inhoud en datum. Dit blijkt ook nog eens uit het feit dat er een bepaald aantal mensen toegang heeft tot deze documenten. Bij de al eerder aangehaalde schriftelijke reactie van 11 juli 2018 was ook een 'Beschrijving verwerkingsproces kerkenraadsstukken' gevoegd ¹¹. Het woord 'proces' duidt ook op een systematische en samenhangende wijze van verwerking. Daar komt bij dat dit onderdeel uitmaakt van het kerkelijke archief. Er is ook voldaan aan de eis dat de bestanden betrekking moeten hebben op verschillende personen. Bij een conflict zijn altijd verschillende personen betrokken, tenzij je in conflict bent met jezelf. Daar is in deze situatie geen sprake van. Het gaat hier om verschillende personen.
51. G1 vraagt zich oprecht af of het hier gaat om dezelfde Kerk als waartegen zij procedeerde in eerste aanleg. Het lijkt erop alsof de Kerk niet eens meer weet wat er in eerste aanleg is gezegd en gesteld. Is er in de overdracht van dit dossier iets niet goed gegaan? Is er door de wisseling van advocaat een deel van de stukken en informatie niet doorgegeven? G1 weet het niet. Wel is het te betreuren en onjuist dat de Kerk zich zo opstelt en op deze wijze procedeert. Het is niet geloofwaardig en transparant. Het heeft er alle schijn van dat de Kerk eigen uitspraken c.q. toezeggingen verdraait of doet alsof ze er niet zijn, met als doel om onder de toepasselijkheid van de Wbp uit te komen. Dat is een kwalijke zaak, aldus G1. Zij geeft daar voorbeelden van in dit stuk.

---

¹⁰ Zie [bijlage 4](#) bij het verzoekschrift van 7 maart 2018.

¹¹ Dit verwerkingsproces is [bijlage 3](#) bij de Kerkenraadsreactie van 11 juli 2018. Genoemde reactie 11 juli 2018 is door Kerk in dit hoger beroep overgelegd als [processtuk 6](#) van de processtukken uit eerste aanleg.

ADV K3

52. De Kerk probeert dit nu allemaal te bagatelliseren en formaliseren. Zo wordt bijvoorbeeld in randnummer 30 van het beroepschrift de indruk gewekt alsof het om willekeurige documenten over allerlei uiteenlopende zaken zou gaan. Echter, het gaat in alle gevallen om de verwerking van persoonsgegevens van G1. Dat het om verwerking van persoonsgegevens gaat wordt door de Kerk niet ontkend. G1 verwijst naar de bijlagen 4 en 5 bij de reactie van 11 juli 2018. Voor de leesbaarheid en vindbaarheid overlegt G1 bedoelde bijlage 4 als **productie 3** bij dit verweerschrift. De Kerk probeert ten onrechte stof op te werpen om het zicht op de kern van deze procedure te vertroebelen. En in randnummer 31 van het beroepschrift wordt aangegeven dat het overzicht van M1 een door hem zelf opgesteld overzicht is en geen dossier van de Kerkenraad. Het mag zo zijn dat M1 het initiële overzicht opstelde. De Kerkenraad reageerde daar echter inhoudelijk op en uit die reactie blijkt onomstotelijk dat de Kerkenraad een eigen archief heeft en documenten inzake het conflict bewaart.
53. G1 concludeert op grond van het voorgaande dat de Wbp op deze kwestie van toepassing is nu er sprake is van de verwerking van persoonsgegevens die in een bestand zijn opgenomen of die bestemd zijn om daarin te worden opgenomen. Aan de vereiste definities is voldaan. Daar komt bij dat de Kerk dit zelf ook expliciet erkent. De tweede grief van de Kerk met de twee subgrievens dient verworpen te worden. De door de Kerk bestreden overwegingen in de Beschikking dienen, al dan niet onder verbetering of aanvulling van gronden, bekrachtigd te worden.

Verwerping van grief 3 — er is sprake van persoonsgegevens

54. In rechtsoverweging 4.5 van de Beschikking oordeelt de rechtbank dat tussen partijen niet in geschil is dat er G1 betreffende persoonsgegevens zijn c.q. worden verwerkt. De vervolgvraag voor de rechtbank is of de Kerkenraad aan artikel 35 lid 2 Wbp heeft voldaan. De Kerk richt haar derde grief — onderverdeeld in drie subgrievens tegen genoemde rechtsoverweging. Volgens de Kerk had de rechtbank in rechtsoverweging 4.5 duidelijk moeten maken over welke persoonsgegevens van G1 het daar ging. De Kerk maakt daarbij een onderscheid tussen de ledenadministratie van het Kerkgenootschap en de documenten waarvan G1 in onderhavige procedure inzage in verlangt. G1 betwist al de stellingen die de Kerk op dit punt aanvoert en zij meent dat de rechtbank hier juist heeft geoordeeld.
55. Het is volgens de rechtbank niet in geschil dat de Kerkenraad persoonsgegevens van G1 verwerkt. De Kerk bevestigt dit in feite in randnummer 38 van haar beroepschrift. Verder blijkt ook heel duidelijk uit de bijlagen 4 en 5 van de reactie van 11 juli 2018 dat de Kerk erkent persoonsgegevens van G1 te verwerken. Tot slot is er de verklaring van M1 met de Inhoudsopgave.
56. In dit hoger beroep focust de Kerk zich op de documenten waarvan G1 in deze procedure inzage verlangt op grond van de Wbp. Ook in die documenten zijn G1 betreffende persoonsgegevens verwerkt. G1 geeft er in haar eerste verzoek van 27 december 2017 al blijk van dat zij van veel communicatie op de hoogte is. In bijlage 2 haar reactie op Inhoudsopgave heeft zij nader toegelicht op welke wijze zij over deze informatie beschikte. Door de reactie van de Kerkenraad van 11 juli 2018 is hier wat G1 betreft geen discussie meer over mogelijk.

ADVK3

---

57. De Kerk grijpt in de eerste plaats terug op haar tweede grief, daar waar het ging om het criterium van een bestand. G1 betwist hetgeen de Kerk in die context stelt in de randnummers 40 tot en met 48 van haar beroepschrift. G1 verwijst naar hetgeen zij in reactie op de tweede grief van de Kerk hierboven heeft gesteld en verzoekt uw Hof dat als hier herhaald en ingelast te beschouwen. Kort gezegd komt die reactie van G1 hier op neer: op grond van de aangehaalde citaten en uitspraken die nota bene van de Kerk zelf afkomstig zijn, plus uit de eigen kerkordelijke regels en de feitelijke gang van zaken, is er maar één conclusie mogelijk en dat is de conclusie dat er sprake is van de verwerking van persoonsgegevens die in een bestand zijn opgenomen of die bestemd zijn om daarin te worden opgenomen.
58. In deze concrete situatie gaat het om dossierbestanden c.q. documenten die wel degelijk gekwalificeerd worden als 'bestanden' in de zin van de Wbp. Bovendien gaat het om G1 betreffende persoonsgegevens¹². G1 gaat hieronder specifiek in op de door de Kerk (selectief) aangehaalde jurisprudentie.
59. In randnummer 45 van haar beroepschrift citeert de Kerk een gedeelte van punt 2.5 van de conclusie van A-G Wesseling-van Gent. Het volledige punt 2.5 luidt als volgt:

"2.5 De Wpb en daarmee het recht op inzage van de verwerkte persoonsgegevens is beperkt tot de verwerking van persoonsgegevens die in een bestand zijn opgenomen of die bestemd zijn om daarin te worden opgenomen. Dienaangaande heeft de Hoge Raad in de Dexia-zaken het volgende overwogen:

"3.14 Het hof heeft kennelijk geoordeeld dat notities van persoonsgegevens die bij derden of bij [verweerder] zelf zijn opgevraagd naar hun aard deel uitmaken van een bestand of bestemd zijn om in een bestand te worden opgenomen. Dit oordeel is onjuist noch onbegrijpelijk, nu aannemelijk moet worden geacht dat dergelijke, met een bepaald doel opgevraagde notities bestemd zijn om tezamen met andere persoonsgegevens van [verweerder] te worden bewaard en door Dexia geen omstandigheden zijn aangevoerd die een ander oordeel rechtvaardigen. Het hof heeft voornoemde notities terecht onderscheiden van interne notities die de persoonlijke gedachten van medewerkers van Dexia bevatten en die uitsluitend zijn bedoeld voor intern overleg en beraad, omdat het bij laatstgenoemde notities veel minder vanzelfsprekend is dat deze bedoeld zijn om tezamen met andere persoonsgegevens in een bestand te worden opgenomen. "

A-G Wesseling-van Gent verwijst naar de zogenaamde Dexia-zaken van de Hoge Raad. Daaruit volgt juist dat notities van persoonsgegevens naar hun aard wel deel kunnen uitmaken van een bestand of bestemd zijn om in een bestand te worden opgenomen. Juist omdat dergelijke

---

¹² De Kerk maakte in eerste aanleg nog een onderscheid tussen inhoudsgegevens en doelgegevens. Ook in dit beroep lijkt de Kerk alles te willen afzwakken om maar tot de conclusie te komen dat er geen sprake is van persoonsgegevens. Als het gaat om informatie over leden van een kerkgenootschap, is er altijd sprake van inhoudsgegevens die bescherming verdienen en vallen onder de reikwijdte van de Wbp. G1 verwijst naar het arrest van het Hof van Justitie 6 november 2003, strafzaak tegen Bodil Lindqvist, zaak C-101/01.

ADV3

notities bestemd zijn om tezamen met andere persoonsgegevens te worden bewaard. Concreet voor deze situatie: op grond van wat de eigen kerkordelijke regels van de Kerk voorschrijven, is de Kerkenraad gehouden tot een zorgvuldige verwerking van documenten die in het archief worden bewaard. Bovendien is het in lijn met wat de Kerkenraad zelf heeft verklaard ter zitting in eerste aanleg. De kerkorde regelt bovendien dat inzake conflicten, de beide partijen gelijke toegang hebben tot de stukken die hiertoe behoren.

60. Verder ontbreekt punt 2.6 van voornoemde conclusie van de A-G in randnummer 45 beroepschrift. Dat punt luidt:

"2.6 In de onderhavige zaak heeft het hof in aansluiting op deze jurisprudentie in rechtsoverweging 4.5.2 onderscheid gemaakt tussen (i) interne notities die de persoonlijke gedachten van medewerkers van de verantwoordelijke bevatten en die uitsluitend zijn bedoeld voor intern overleg en beraad en (ii) het definitieve op basis van bedoelde notities opgemaakte rapport, en geoordeeld dat het inzagerecht zich niet uitstrekt tot de notities van de eerste categorie. Dit oordeel geeft niet blijk van een onjuiste rechtsopvatting."

Ook hier volgt uit dat bepaalde interne notities 'gewoon' onderdeel kunnen uitmaken van een verzoek ex artikel 46 Wbp om gebruik te maken van het inzagerecht. Overigens maakt de Kerk ook niet duidelijk wat zij met de door haar aangehaalde citaten wil zeggen. Wat G1 betreft gaat het hier niet eens om interne notities. Het gaat wel degelijk om documenten, te weten brieven, adviezen en besluiten. De door de Kerk aangehaalde conclusie van de A-G baat de Kerk niet en kan niet leiden tot een vernietiging van de Beschikking op het aangevochten punt.

61. Ten aanzien van de door de Kerk in randnummer 46 beroepschrift aangehaalde uitspraak van de Raad van State merkt G1 op dat die uitspraak niet toepasbaar is op onderhavige kwestie. Het ging daar om een specifieke individuele casus. In deze situatie van G1 is duidelijk dat er wel sprake is van een bestand en van een gestructureerd geheel. De Kerk erkent dat zelf ook in de door haar ingediende stukken in eerste aanleg. G1 verwijst naar hetgeen zij daar hierboven over opmerkte. Ook is de Kerk op grond van haar eigen kerkrechtelijke regelgeving verplicht om een archief te hebben en zorgvuldig te bewaren, dossiers van conflicten aan te houden, etc. Dit zijn bestanden.
62. Als er bij de documenten waarin persoonsgegevens van G1 zijn verwerkt ook interne notities zitten, dan strekt het inzagerecht zich ook uit tot die interne notities als op grond van die notities een definitief rapport of document wordt opgemaakt¹³. Zoals in de Inhoudsopgave reeds is beschreven, zijn alle daarin genoemde documenten te relateren aan de besluitvorming.
63. Op grond van het voorgaande concludeert G1 dat de grieven van de Kerk die zij onder grief 3 formuleerde verworpen dienen te worden. De terechte vraag die resteert is of de Kerk heeft voldaan aan artikel 35 lid 2 Wbp. Daar ligt een heel zwaarwegend belang van G1. Recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer is een universeel grondrecht. Dat recht omvat het

---

¹³ Zo valt op te maken uit onder meer het arrest van de Hoge Raad van 8 februari 2013, ECLI:NL:HR:2013:BY4196 en drie arresten van 29 juni 2007,

ADVOK3

recht op toegang tot de eigen persoonsgegevens. In de arresten van de Hoge Raad die G1 in voetnoot 18 weergaf, benadrukte de Hoge Raad het belang voor een betrokkene (zoals G1). Zij moet behoorlijk kennis kunnen nemen van haar gegevens en van de wijze waarop deze zijn verwerkt. G1 kan zich dan van de juistheid en de rechtmatigheid van de over haar opgeslagen informatie vergewissen.

64. Het is precies dat zwaarwegende belang wat door de Kerk wordt gefrustreerd. Het wordt G1 onmogelijk gemaakt haar rechten te kunnen uitoefenen. Dit terwijl uit het overzicht van M1 blijkt dat er persoonsgegevens verwerkt zijn die G1 schaden. De houding van de Kerk in dit hoger beroep bevestigt de overtuiging van G1 dat de Kerk dingen te verbergen heeft en er alles aan wil doen om te voorkomen dat G1 er achter komt wat er over haar geschreven is. En dat is een kwalijke zaak.
65. G1 concludeert daarom tot verwerping van deze grief van de Kerk. De Beschikking dient op de bestreden punten te worden bekrachtigd, al dan niet onder verbetering of aanvulling van gronden. Verderop in dit verweerschrift gaat G1 nog uitvoeriger in op alle documenten. Daaruit blijkt dat de documenten vallen onder de reikwijdte van de Wbp.

Verwerping van grief 4 — inbreng M1 is noodzakelijk ter voorkoming van doofpotconstructie

66. Met haar vierde grief (ondergebracht in vier subgrieven) richt de Kerk haar pijlen op de positie van M1 en de door hem overgelegde inhoudsopgave van documenten waarin persoonsgegevens van G1 zijn verwerkt (hierna: "de Inhoudsopgave"). Volgens de Kerk heeft de rechtbank ten onrechte een inhoudelijke beoordeling van de in de Inhoudsopgave genoemde documenten gegeven en klopt er iets niet in het proces-verbaal van de zitting van 22 mei 2018. G1 betwist deze stellingen van de Kerk en weerlegt deze in het hiernavolgende. Aanvullend merkt zij hierbij op dat zonder de inbreng van M1 en vanwege het in gebreke blijven van de Kerk op dit punt, er een doofpot zou blijven bestaan. G1 had in dat geval met lege handen gestaan waarmee het voor haar onmogelijk zou zijn geworden om haar rechten op grond van artikel 35 en 36 Wbp uit te oefenen c.q. te laten toetsen. De Kerk lijkt hier doelbewust op uit te zijn door zowel de positie van M1 alsook de Inhoudsopgave uitgebreid ter discussie te stellen. Het is opmerkelijk — en veelzeggend — dat de Kerk hier zoveel aandacht aan besteedt. Bovendien 'onderbouwt' de Kerk haar stellingen door de feitelijke gang van zaken tijdens de mondelinge behandeling in eerste aanleg achteraf te verdraaien. Dat is een kwalijke zaak, aldus G1. Naast het feit dat de Kerk zich hiermee ongeloofwaardig maakt, meent G1 dat hier tevens sprake is van schending van de waarheidsplicht door de Kerk.
67. G1 gaat in de eerste plaats in op de positie van M1. M1 was diaken. Dat is een ambt c.q. functie binnen de kerk¹⁴. Het is de Kerkenraad die de geschiktheid van mensen voor de ambten toetst, het is de Kerkenraad die diakenen benoemt, etc. In elke plaatselijke gemeente is er een kerkenraad die bestaat uit de predikant en de ouderlingen. De diakenen vormen samen de diaconie. Artikel B30.1 van de Kerkorde bepaalt dat de werkwijze van de Kerkenraad en die van de diaconie — waar M1 dus toe behoorde en voorzitter van was — en de wijze waarop zij

---

¹⁴ Artikel B6.1 van de Kerkorde bepaalt: "De kerken kennen de ambten van predikant, ouderling en diaken.". De taak van de diaken staat beschreven in artikel B24 van de Kerkorde.

ADV3

samenwerken worden vastgesteld in een plaatselijke regeling. In die plaatselijke regeling staat dat de kerkenraad een moderamen (dagelijks bestuur) kiest. Als voorzitter van de diaconie maakte M1 onderdeel uit van genoemd dagelijks bestuur van de Kerkenraad.

Taken van het dagelijks bestuur: het voorbereiden, samenroepen en leiden van de bijeenkomsten van de Kerkenraad, de uitvoering van die besluiten van de Kerkenraad waarvoor geen anderen aangewezen zijn, en voorts, onder verantwoording aan de Kerkenraad, het afdoen van zaken van formele en administratieve aard en van zaken die geen uitstel gedogen¹⁵.

68. De Kerkenraad komt ten minste zes maal per jaar bijeen. Nu het dagelijks bestuur deze bijeenkomsten moet voorbereiden én M1 onderdeel uitmaakte van dat dagelijks bestuur, is het een feit dat M1 uit zijn positie als voorzitter van de diaconie en als moderamenlid kennis nam en mocht nemen van informatie en documentatie die het Kerkgenootschap betreffen, waaronder het geschil met G1 en daarbij behorende documentatie (brieven, adviezen, rapportages, etc.).
69. In randnummer 51 van haar beroepschrift stelt de Kerk dat de rechtbank in het proces-verbaal en in de Beschikking M1 ten onrechte kwalificeert als een voormalig lid van de Kerkenraad. De Kerk wil daarmee kennelijk de indruk wekken dat M1 dus ook niets met deze kwestie te maken heeft, dan wel dat zijn positie slechts die van een zijdelings betrokkene is. Daar gaat G1 niet in mee. Strikt formeel heeft de Kerk gelijk. M1 was geen lid van de Kerkenraad, maar van het moderamen van de Kerkenraad. G1 meent dat deze toevoeging nog kan worden toegevoegd om het formeel feitelijk kloppend te maken. Het doet echter niets af aan de positie van M1 in deze procedure. Hetgeen de Kerk in de randnummers 49 tot en met 51 van haar beroepschrift stelt kan niet leiden tot vernietiging van de Beschikking.

NB. De Kerk weet zelf ook wel dat M1 meer is dan slechts die van een zijdelings betrokkene. Op 22 november 2018 werd G1 geïnformeerd over het hoger

---

¹⁵ Zie artikel C3 lid 4 van de plaatselijke regeling, overgelegd door de Kerkenraad als productie 3 bij zijn verweerschrift van 14 mei 2018.

ADVOK3

---

beroep dat de Kerk zou instellen en wat schetste de verbazing? M1 was als enige — en dus een bewuste keuze — in de cc van de correspondentie meegenomen. Dan kun je niet volhouden dat M1 slechts zijdelings betrokken is. De Kerk bevestigt hiermee de belangrijke positie van M1. De Kerk weet al sinds oktober 2016 dat M1 hierin een serieuze positie heeft. De Kerk neemt M1 in alle correspondentie mee als direct betrokkene. M1 is dus niet zomaar een getuige, zoals de Kerk nu doet voorkomen.

70. Tijdens de mondelinge behandeling van 22 mei 2018 gaf de Kerkenraad aan dat hij er geen bezwaar tegen had dat M1 een inhoudsopgave in het geding zou brengen, mits de rechter eerst zou toetsen of dit kan zonder inbreuk op een geheimhoudingsverplichting. Dit staat daarom expliciet zo verwoord in het proces-verbaal van de mondelinge behandeling en eenzelfde terminologie komt terug in de Beschikking¹⁶.

NB. Het feit dat de rechtbank de Inhoudsopgave eerst zelf toetste en vervolgens pas verstrekke aan partijen, bevestigt des te meer dat de Kerkenraad instemde met de Inhoudsopgave als deze voorwaarde werd meegenomen. Zo staat dat expliciet opgenomen onder punt b. van het proces-verbaal van 22 mei 2018.

71. De Kerk maakt daar vanaf randnummer 52 van zijn beroepschrift ineens een heel punt van en probeert de rechtbank in deze discussie te betrekken, alsof de rechtbank zou worstelen met de positie van M1. Hetgeen tijdens de mondelinge behandeling is besproken en de toezeggingen c.q. erkenningen die toen door de Kerkenraad zijn gedaan, zijn door de rechtbank vastgelegd in het proces-verbaal. M1 maakte deel uit van het moderamen van de Kerkenraad en weet dus van deze documenten af en beschikt over een behoorlijk aantal stukken. Tijdens de mondelinge behandeling is door de Kerkenraad ook niet betwist dat M1 onderdeel uitmaakte van dat moderamen. Nu de Kerk in gebreke bleef met het verschaffen van informatie, verzocht de rechtbank M1 of hij een inhoudsopgave kon aanleveren. De Kerkenraad stemde hierin toe, mits de rechtbank alvorens deze door te sturen aan G1, de inhoudsopgave zou toetsen op geheimhouding. Zo is het ook gegaan.
72. G1 vindt het dan ook alleszins begrijpelijk en logisch dat de rechtbank heeft opgenomen dat M1 de inhoudsopgave in het geding heeft gebracht en dat daar tussen haakjes nog is toegevoegd "namens de kerkenraad". Wat G1 betreft is duidelijk dat die toevoeging tot uitdrukking brengt dat de Kerkenraad er geen bezwaar tegen had, mits er geen inbreuk was op geheimhouding. Die inbreuk was er niet. Ten overvloede citeert G1 nog een zin uit de schriftelijke reactie die de Kerkenraad op 11 juli 2018 indiende bij de rechtbank waaruit een erkenning blijkt dat de Inhoudsopgave namens de Kerkenraad is ingediend. Op pagina 1 van genoemde reactie staat namelijk:

"De kerkenraad, namens wie het stuk formeel is ingediend, kan er echter niet mee instemmen dat dit stuk 1 op 1 bij de processtukken wordt gevoegd. (vanwege het aspect van mogelijke schending van geheimhouding)"

---

¹⁶ Zie rechtsoverweging 4.7.5. van de Beschikking.

ADV3

73. G1 betwist opnieuw de draai die de Kerk in randnummer 53 van haar beroepschrift wil geven aan de positie van M1 door hem eenvoudigweg af te schilderen als een getuige. Alsof M1 niets meer of minder dan een getuige is. Hierboven legde G1 uit dat M1 deel uitmaakte van het dagelijks bestuur van de Kerkenraad en uit dien hoofde kennis nam van wat er zich binnen de Kerkenraad afspeelde, waaronder ook het geschil tussen de Kerkenraad en G1. M1 is getuige en hij verklaart van wat hij weet, zag en hoorde tijdens vergaderingen van het dagelijks bestuur en de Kerkenraad én dus ook stukken die betrekking hebben op het geschil met G1.
74. M1 verklaart de feitelijke situatie zoals die was binnen de Kerkenraad en de dossierstukken die er zijn omtrent G1 en de persoonsgegevens van G1 (ongeacht of ze juist of onjuist zijn) die daarin zijn verwerkt.

Opvallend: het is typerend voor de Kerk hoeveel moeite zij nu onderneemt om via allerlei formele verweren te komen tot de conclusie dat er eenvoudigweg helemaal geen documenten zijn waarin persoonsgegevens van G1 verwerkt zijn. Vanuit dat beoogde doel ontkomt de Kerk er niet aan om de aanval in te zetten op M1 en zijn positie te relativieren. Het punt is echter dat de Kerk daarmee probeert om de waarheid niet aan het licht te laten komen. De Kerk schendt haar waarheidsplicht. G1 ziet dat als een zogenaamde doofpotconstructie. Als er maar getwijfeld wordt aan de geloofwaardigheid van M1, dan blijven hopelijk de Inhoudsopgave en de daarin genoemde stukken buiten beschouwing en kan G1 niets aannemelijk maken. Maar die vlieger van de Kerk gaat niet, op aldus G1. M1 is bereid en in staat om alle stukken waarnaar hij verwijst in de Inhoudsopgave aan uw Hof te verstrekken en volledig open kaart te spelen.

75. G1 betwist dat de Kerkenraad tijdens de mondelinge behandeling bezwaar maakte tegen het beschikbaar stellen van vertrouwelijke stukken door M1. De Kerkenraad stemde er mee in dat M1 de Inhoudsopgave zou verstrekken, mits de rechtbank zou oordelen hoe het zat met de geheimhouding. Dat heeft de rechtbank gedaan.
76. In randnummer 54 van het beroepschrift geeft de Kerk aan dat de Kerkenraad niet heeft voorgesteld dat M1 de Inhoudsopgave in het geding zou brengen. Opnieuw weer een punt waarop de Kerk dingen beschrijft die verder nergens terugkomen en niet relevant zijn. In het proces-verbaal staat niet dat de Kerkenraad iets heeft voorgesteld. De griffier van de rechtbank heeft kernachtig de conclusies genotuleerd van hetgeen ter zitting besproken is; M1 mocht de Inhoudsopgave opsturen naar de rechtbank, mits de rechtbank zou kijken naar het mogelijk schenden van een geheimhoudingsverplichting.
77. G1 vindt het stuitend dat de Kerk in randnummer 54 termen gebruikt als "feitelijk en juridisch onjuist" terwijl de griffier en de rechtbank in overeenstemming met de waarheid hebben genotuleerd in het proces-verbaal. Tijdens de mondelinge behandeling stelde de rechtbank de Kerkenraad als eerst aangewezen in de gelegenheid om zelf een inhoudsopgave te verstrekken, maar dat deed de Kerkenraad niet. Tegen die achtergrond is M1 aangewezen om de Inhoudsopgave te verstrekken. Aan de hand van die Inhoudsopgave kon de rechtbank het verzoek van G1 en de afwijzing daarvan door de Kerkenraad beoordelen. De Kerk maakt ten onrechte een groot punt van de Inhoudsopgave door allerlei zaken te 'roepen' die niet relevant

ADV3

zijn, aldus G1. De Kerk reageerde inhoudelijk op de Inhoudsopgave en ging uitvoerig in op alle daarin genoemde documenten. In de schriftelijke reactie van de Kerkenraad van 11 juli 2018 verwijst hij naar een bijlage 4 die bij genoemde reactie werd overgelegd. De Kerkenraad schrijft dan:

*"Als **bijlage 4** bij deze brief is een versie van de inhoudsopgave gevoegd zoals die volgens de kerkenraad aan de processtukken toegevoegd zou kunnen worden en met mevrouw G1 gedeeld zou kunnen worden. Zonder pagina 1 (de visie van M1) en met een aantal door hem genoemde omschrijvingen en/of afzender van documenten weggelakt, omdat die omschrijving teveel van de inhoud beschrijft en daarmee de vertrouwelijkheid van de kerkenraad wordt geschonden en/of de privacy van derden (dat laatste ook bij de weggelakte namen van afzenders)."*

78. Het bestaan van de in die bijlage genoemde documenten is erkend, evenals het feit dat dit een dossier is dat wordt bijgehouden door de Kerk. Toch is dit voor de Kerk nog niet genoeg. In de randnummers 56 tot en met 58 van het beroepschrift gaat de Kerk vol op het orgel; als de rechtbank in het proces-verbaal zou suggereren dat er sprake is van een bestaand dossier rond het geschil met G1 dan is dat apert onjuist. De Kerkenraad beschikt niet over een dossier, aldus de Kerk.
79. G1 ging hierboven al eerder in op de erkenning van de Kerk dat er sprake is van een dossier omtrent het geschil dat de Kerk met haar heeft. Dat dossier kreeg de benaming "werkdossier". De Kerk heeft hierin gehandeld conform de kerkorde en het geldende privacyreglement waarin is geregeld dat de Kerkenraad een dossier dient aan te houden inzake lopende conflicten. De benaming "werkdossier" is genotuleerd door de griffier, opgenomen in het proces-verbaal en in de Beschikking. Een onafhankelijk journalist van het Nederland Dagblad deed verslag van de zitting in de krant van 23 mei 2018 en zij schreef in het artikel over het bestaan van het dossier bij de Kerk alsmede de Inhoudsopgave die M1 zou overhandigen, exact in lijn met wat in het proces-verbaal staat. Een kopie van dit artikel overlegt G1 als **productie 4** bij dit verweerschrift. De journalist stuurde het artikel voor publicatie naar de Kerkenraad en die maakte toen geen bezwaar en verzocht evenmin om correctie omtrent aspecten als het 'werkdossier' en het indienen van de Inhoudsopgave. Daar komt bij dat in de door de Kerk zelf opgestelde reactie op de Inhoudsopgave, bij heel veel documenten expliciet staat genoemd dat deze wegens voortdurende van het conflict met G1 worden bewaard in het digitale archief. Kortom, de Kerk heeft tot aan dit beroepschrift consequent aangegeven dat er een dossier is omtrent dit geschil. Dan kan de Kerk in randnummer 56 niet met droge ogen schrijven dat de Kerkenraad niet over zo'n dossier beschikt en dat de suggestie van dat bestaan 'apert onjuist' is. De Kerk komt hier op zijn zachtst gezegd opnieuw niet geloofwaardig over, aldus G1. Ook hier handelt de Kerk in strijd met de waarheidsplicht.
80. Het zou de Kerk passen als zij gewoon zou erkennen dat de Wbp van toepassing is, dat er persoonsgegevens van G1 zijn verwerkt en dat er een eerlijk antwoord komt op het verzoek van G1 om inzage van deze persoonsgegevens om te kunnen controleren of de gegevens correct zijn, etc. G1 onderbouwde in haar primaire verzoekschrift met bijlagen en haar aanvullende reactie van 20 juli 2018 met bijlagen uitvoerig dat er sprake is van toepasselijkheid van de Wbp, zij volstaat op deze plaats met een verwijzing naar die onderbouwing en verzoekt uw Hof om

ADV3

die onderbouwing als hier herhaald en ingelast te beschouwen. Daaruit blijkt ook dat hetgeen de Kerk in randnummer 57 van haar beroepschrift stelt onjuist is en door G1 wordt betwist. Zoals al bij de weerlegging van grief 3 is aangetoond, is de erkenning dat er een dossier is omtrent het conflict, dat dit dossier in een digitaal archief is, dat stukken na het verstrijken van een bewaartermijn worden vernietigd en dat er slechts een beperkt aantal mensen toegang heeft tot het archief en de stukken, een duidelijk bewijs van systematische toegankelijkheid en een samenhangend c.q. gestructureerd geheel aan persoonsgegevens.

- 81 . In randnummer 59 van haar beroepschrift stelt de Kerk nog dat de Inhoudsopgave in geen enkele relatie staat tot het werkdossier van de Kerkenraad. Gelet op al het voorgaande en het door de Kerk in eerste aanleg zelf overgelegde overzicht, blijkt dat die niet-onderbouwde stelling geen stand kan houden. De Kerk heeft alle kansen om zelf met een inhoudsopgave te komen laten liggen en niet naar waarheid getuigd over de verwerking van persoonsgegevens. De Kerk bedient zich van ferme taal in plaats van dat zij zich ontfermt over G1 en zich druk maakt over het schenden van haar rechten.
- 82 . M1 is niet gevraagd om een sluitend dossier te overhandigen dat exact gelijk is aan het archief c.q. dossier van de Kerk. M1 en zijn Inhoudsopgave laten zien dat er persoonsgegevens van G1 zijn verwerkt en dat de Kerk een archief heeft c.q. bestanden en dat de Kerk weigert inzage te geven aan G1. G1 begrijpt dat de Kerk het lastig vindt dat M1 eerlijk is. Dat vraagt namelijk van de Kerk om ook transparant te zijn en openheid van zaken te geven. G1 heeft de indruk dat de Kerk via allerlei (ver)draai(ing)en probeert onder haar verantwoordelijkheid vandaan te komen. M1 geeft aan dat hij een selectie heeft gemaakt, hetgeen aanduidt dat er sowieso meer stukken zijn en dat er bovendien ook nog aan hem onbekende stukken kunnen zijn.
- 83 . Gelet op alle feiten en omstandigheden, daaronder nadrukkelijk begrepen de positie van G1 als 'zwak' gemeentelid tegenover de 'sterke' Kerk, is duidelijk geworden dat de grieven van de Kerk zoals die zijn gebundeld in de vierde grief geen stand kunnen houden. De rechtbank kon en mocht de Inhoudsopgave gebruiken voor een verdere beoordeling van de zaak. Niet in de laatste plaats omdat de Kerk hier zelf mee instemde en er inhoudelijk op reageerde.

NB. Er is tot op heden geen inhoudelijke beoordeling van de bewuste documenten zelf geweest omdat de documenten zelf niet zijn overgelegd. M1 is bereid om alle documenten aan uw Hof te doen toekomen zodat uw Hof er een inhoudelijke beoordeling over kan geven. De rechtbank oordeelde in de Beschikking slechts op basis van de Inhoudsopgave en niet na inhoudelijk kennis te hebben genomen van de documenten.

- 84 . De vierde grief dient verworpen te worden, al dan niet onder verbetering of aanvulling van gronden. Het verzoek van G1 dient niet integraal te worden afgewezen. Sterker nog, de Kerk moet documenten aan G1 verstrekken.

Verwerping van grief 5 — de Kerk moet documenten verstrekken en van (andere) documenten gegevens aanleveren

85. Op basis van de in eerste aanleg gevoerde procedure en gewisselde stukken oordeelde de rechtbank in de Beschikking dat de Kerkenraad de documenten uit de Inhoudsopgave met de nummers 150824 en 160215 aan G1 moeten worden verstrekt. Ten aanzien van 51 andere documenten moet de Kerkenraad duidelijk maken wie in het bezit is van de stukken en wat het doel van de verwerking is. De Kerk is het niet met deze veroordeling eens en meent dat het verzoek ex artikel 46 Wbp zoals G1 dat deed integraal afgewezen moet worden. De vijfde grief van de Kerk zou daarom slechts een meer-subsidiar karakter dragen. G1 betwist hetgeen de Kerk hier aanvoert. Zij diende op goede gronden een verzoek ex artikel 46 Wbp in. Aan de in de Wbp gestelde vereisten is voldaan. Het staat vast dat er veel meer persoonsgegevens van G1 zijn verwerkt dan dat de Kerk in eerste instantie wilde doen geloven in haar reactie van 27 januari 2018. De Kerk blijft in gebreke haar verplichtingen uit hoofde van de Wbp na te komen. Dat de Inhoudsopgave van documenten van een derde in het geding komt, maakt voor het verzoek van G1 en de beoordeling daarvan niet uit. G1 motiveert hieronder waarom haar verzoek wel toegewezen dient te worden en zij weerlegt hetgeen de Kerk aanvoert.
86. De Kerk gaat eerst in op de reikwijdte van het inzagerecht. G1 reageert daar daarom als eerste op en past dit vervolgens toe op de bewuste documenten uit de Inhoudsopgave. De Kerk verwijst naar en beroept zich op het zogenaamde IND-arrest¹⁷. In randnummer 62 van haar beroepschrift geeft de Kerk echter een te algemene weergave van de vragen die aan het Hof zijn gesteld. Het ging niet om wat algemene vragen welke gegevens er onder het inzagerecht vallen en in welke vorm gegevens beschikbaar gesteld moeten worden. Dit arrest gaat over de specifieke situatie rond een aanvraag om een verblijfsvergunning bij de IND. Een beslismedewerker van de IND die belast is met de behandeling van een aanvraag voor een verblijfsvergunning, stelt een conceptbesluit op waarbij een schriftelijk stuk wordt gevoegd waarin een toelichting staat hoe de medewerker tot dat besluit is gekomen (hierna: "de Minuut"). De Minuut is een onderdeel van het voorbereidingsproces binnen de IND, maar niet van het definitieve besluit. Het Hof diende antwoord te geven op vragen in deze specifieke context en gaat dan in op het fundamentele belang van de bescherming van persoonsgegevens om vervolgens het antwoord te formuleren. In de overwegingen 54 tot en met 60 stelt het Hof:

"54 Vooraf dient in herinnering te worden gebracht dat richtlijn 95/46, daar zij een regeling treft in verband met de verwerking van persoonsgegevens die afbreuk kan doen aan de fundamentele vrijheden, en inzonderheid aan het recht op privéleven, noodzakelijkerwijs moet worden uitgelegd tegen de achtergrond van de grondrechten, die volgens vaste rechtspraak van het Hof integrerend deel uitmaken van de algemene rechtsbeginselen waarvan het Hof de eerbiediging verzekert en die thans in het Handvest zijn opgenomen (zie met name arresten Conno//y/Commissie, C-274/99 P, EU:C:2001:127, punt 37; Ôsterreichischer Rundfunk e.a., C-465/00, C-138/01 en C-139/01, EU:C:2003:294, punt 68, en Google Spain en Google, C-131/12, EU:C:2014:317, punt 68).

¹⁷ Arrest van het Hof van Justitie EU van 17 juli 2014, zaaknummers C-141/12 en C-372/12.

ADVOK3

55 Artikel 8 van het Handvest, dat het recht op bescherming van persoonsgegevens waarborgt, bepaalt in lid 2 met name dat eenieder het recht van inzage heeft in de over hem verzamelde gegevens. Dat vereiste is uitgevoerd bij artikel 12, sub a, van richtlijn 95/46 (zie in die zin arrest *Google Spain en Google*, 14:317, punt 69),

56 Volgens deze bepaling van richtlijn 95/46 waarborgen de lidstaten elke betrokkene het recht om van de voor de verwerking verantwoordelijke, vrijelijk en zonder beperking, met redelijke tussenpozen en zonder bovenmatige vertraging of kosten, verstrekking te verkrijgen, in begrijpelijke vorm, van de gegevens die zijn verwerkt, alsmede van de beschikbare informatie over de oorsprong van de gegevens.

57 Hoewel richtlijn 95/46 de lidstaten aldus verplicht te waarborgen dat iedere betrokkene van de voor de verwerking van persoonsgegevens verantwoordelijke verstrekking kan verkrijgen van alle hem betreffende gegevens van deze aard die deze verantwoordelijke verwerkt, laat zij het aan de lidstaten over om te bepalen welke concrete materiële vorm die verstrekking moet krijgen, mits deze „begrijpelijk” is. Dat wil zeggen dat de betrokkene daardoor in staat wordt gesteld kennis te nemen van die gegevens en te controleren of zij juist zijn en zijn verwerkt in overeenstemming met deze richtlijn, opdat die betrokkene eventueel de hem bij de artikelen 12, sub b en c, 14, 22 en 23 daarvan verleende rechten kan uitoefenen (zie in die zin arrest *Rijkeboer*, EU:C:2009:293, punten 51 en 52).

58 Voor zover aan de met dat recht op inzage nagestreefde doelstelling volledig kan worden voldaan met een andere vorm van verstrekking, kan de betrokkene dus noch aan artikel 12, sub a, van richtlijn 95/46 noch aan artikel 8, lid 2, van het Handvest het recht ontlenen om een afschrift te verkrijgen van het originele document of bestand waarin die gegevens staan. Teneinde de betrokkene geen toegang te geven tot andere informatie dan de hem betreffende persoonsgegevens, kan hij een afschrift krijgen van het originele document of bestand waarin die andere informatie onleesbaar is gemaakt.

59 In situaties als die in de hoofdgedingen vloeit uit het in punt 48 van het onderhavige arrest gegeven antwoord voort dat alleen de gegevens betreffende de aanvrager van de verblijfstitel die in de minuut zijn weergegeven, en in voorkomend geval die welke in de juridische analyse in die minuut zijn weergegeven, „persoonsgegevens” in de zin van artikel 2, sub a, van richtlijn 95/46 zijn. Bijgevolg heeft het recht op inzage waarop deze aanvrager zich krachtens artikel 12, sub a, van richtlijn 95/46 en artikel 8, lid 2, van het Handvest kan beroepen, uitsluitend betrekking op die gegevens. Opdat aan dit recht op inzage wordt voldaan, volstaat het dat aan de aanvrager van de verblijfstitel een volledig overzicht, in begrijpelijke vorm, van al deze gegevens wordt gegeven, dat wil zeggen in een vorm die deze aanvrager in staat stelt kennis te nemen van die gegevens en te controleren of zij juist zijn en zijn verwerkt in

ADVK3

---

overeenstemming met deze richtlijn, opdat hij eventueel de hem bij de artikelen 12, sub b en c, 14, 22 en 23 van die richtlijn verleende rechten kan uitoefenen.

60 *Uit het voorgaande vloeit voort dat op de derde en de vijfde vraag in zaak C-141/12 en op de eerste en de tweede vraag in zaak C-372/12 dient te worden geantwoord dat artikel 12, sub a, van richtlijn 95/46 en artikel 8, lid 2, van het Handvest in die zin moeten worden uitgelegd dat de aanvrager van een verblijfstitel een recht heeft op inzage in alle hem betreffende persoonsgegevens die het vowerp van een verwerking door de nationale overheidsinstanties vormen in de zin van artikel 2, sub b, van deze richtlijn. Om daaraan te voldoen, volstaat het dat aan die aanvrager een volledig overzicht, in begrijpelijke vorm, van deze gegevens wordt gegeven, dat wil zeggen in een vorm die deze aanvrager in staat stelt kennis te nemen van die gegevens en te controleren of zij juist zijn en zijn verwerkt in overeenstemming met deze richtlijn, opdat hij eventueel de hem bij die richtlijn verleende rechten kan uitoefenen. "*

- 87 . Kort samengevat benadrukt dit arrest het belang van het recht op inzage van een persoon over de persoonsgegevens die van hem verwerkt worden. Iedere betrokkene moet in staat worden gesteld te controleren of de persoonsgegevens juist zijn en of ze zijn verwerkt in overeenstemming met de regels. Als dit niet het geval is, kan de betrokkene de hem/haar toekomende rechten uitoefenen. De belangrijkste overwegingen van het Hof in genoemd arrest ondersteunen juist het verzoek van G1. Als uitgangspunt geldt dat in artikel 35 Wbp het recht op kopieën en transcripties besloten ligt. G1 heeft er belang bij dat aan haar kopieën worden verstrekt. Dit volgt in feite ook al uit de kerkordelijke regelingen en het privacyreglement waaraan de Kerk gebonden is en waarin wordt gesproken over afschriften van stukken e.d. G1 ging daar in het voorgaande al uitvoeriger op in en zij verwijst daar naar. Het inzagerecht omvat ook het recht om een opgaaf van namen te krijgen van personen die toegang en/of inzage hebben (gehad) tot de persoonsgegevens van G1.
- 88 . G1 betwist hetgeen de Kerk in randnummer 67 van het beroepschrift stelt. Het verzoek van G1 is een verzoek ex artikel 46 Wbp en ziet op de haar persoon betreffende persoonsgegevens. Niets meer en niets minder. De opmerking van de Kerk dat G1 met 'haar actie' (het verzoekschrift) het inzagerecht zou inzetten voor een doel waarvoor dat recht niet is verleend, doet geen recht aan deze situatie. G1 beroept zich op het inzagerecht met het doel waarvoor het inzagerecht bedoeld is. De Kerk dient dit verzoek op grond van weten regelgeving te honoreren zonder een discussie te starten over wat nu het doel is en wat niet. Nu de Kerk weigerachtig blijft wenst zij haar verzoek en de afwijzing van de Kerk door de rechter te laten toetsen. De Kerk verwijst in randnummer 68 nog naar een limitatief aantal persoonsgegevens die het Hof in voornoemd arrest aanhaalde. Het Hof benoemde daar simpelweg de gegevens die in de Minuut staan opgenomen. Aan die overweging uit het arrest kan niet een algemene stelregel worden geformuleerd, zoals de Kerk ten onrechte probeert.
- 89 . Zij verwijst naar al hetgeen hierboven is weergegeven. De Wbp is van toepassing, de Kerk weigert om openheid te geven over alle over G1 verwerkte persoonsgegevens en het verzoek ex artikel 46 dient daarom te worden toegewezen. De Kerk dient wat G1 betreft inzage te verschaffen in meer documenten dan die door de rechtbank zijn toegewezen in de Beschikking.

ADV3

Uit de reactie van de Kerkenraad op de Inhoudsopgave blijkt dat er documenten worden bewaard vanwege het conflict met G1. Het gaat om documenten waarin persoonsgegevens van G1 verwerkt zijn. Daarmee is duidelijk dat de Kerk nog steeds niet aan haar wettelijke verplichting heeft voldaan.

90. Hoe zit dat nu met interne stukken? De Kerk noemt in randnummer 71 van het beroepschrift terloops dat zij niet gehouden is om documenten te verschaffen die bedoeld zijn voor intern overleg en beraad. G1 betwist dat algemene standpunt van de Kerk. Zij ging daar al eerder uitgebreid op in. Het is te gemakkelijk om te spreken over stukken van intern overleg om zo onder de wettelijke verplichting uit te komen die op de verantwoordelijke rust, te weten om betrokkenen in staat te stellen hun rechten uit de Wbp uit te laten oefenen.
- 91 Hieronder bespreekt G1 elk van deze documenten waarvan de Kerk meent dat het zou gaan om stukken van intern overleg en beraad en dat zij die stukken dus niet aan G1 zou hoeven te verstrekken. Uit deze bespreking blijkt dat dit onjuist is. G1 komt hier nog verder over te spreken bij de formulering van haar incidenteel beroep.

Document 150824

92. De rechtbank beval de Kerkenraad om dit document aan G1 te verstrekken. M1 gaf dit document in de Inhoudsopgave de volgende omschrijving mee: "Verslag gesprekken G1" en "Verslag gesprekken met G1 door trio kerkenraad, aangepaste versie t.o.v. versie 150819". De Kerkenraad reageerde bij brief van 11 juli 2018 op de Inhoudsopgave en verstreekte als bijlage 5 bij die brief een eigen overzicht. Bij document 150824 gaf de Kerkenraad onder meer aan: "Verslag is voor kennisgeving aangenomen door de KR en wegens voortdurende conflict bewaard in digitaal archief scriba." en daarna "Geen bezwaar tegen inzage verslag. Dit verslag is destijds met zr. G1 afgestemd". Dit verslag is niet met G1 afgestemd. G1 ontving slechts een eerdere versie van het verslag (met nummer 150819), maar tot op heden ontving zij niet de definitieve versie. Al in februari 2016 bleek uit een telefoongesprek met scriba KR-S2.1 dat de versie met nummer 150824 afwijkt van de versie die G1 ontving. Zij blijft haar recht op inzage op dit document opeisen.
93. Het is een verslag waarin persoonsgegevens van G1 zijn verwerkt. Dit valt onder de reikwijdte van de Wbp en daarmee ook onder het verzoek van G1. De Kerk gaf in eerste aanleg nota bene zelf aan dat dit stuk gedeeld mag worden met G1. Waarom dan nu ineens het tegenovergestelde standpunt innemen door te zeggen dat het zou gaan om intern overleg en beraad? Heeft de Kerk iets te verbergen? Op grond van de Wbp en op grond van de kerkordelijke regelingen is de Kerk gehouden de rechten van G1 te respecteren daar waar het dit document betreft. Los daarvan meent G1 dat de Kerk aan de toezegging moet worden gehouden die in eerste aanleg is gedaan en die hierboven staat weergegeven. De beslissing van de rechtbank ten aanzien van dit document kan in stand blijven.

Document 160215

94. De rechtbank beval de Kerkenraad dit document aan G1 te verstrekken. M1 gaf dit document in de Inhoudsopgave de volgende omschrijving mee: "Besluit kerkenraad inzake G1" en

ADVK3

"Kerkenraad neemt besluit inzake kwestie G1". De Kerkenraad reageerde bij brief van 11 juli 2018 op de Inhoudsopgave en verstrekke als bijlage 5 bij die brief een eigen overzicht. Bij document 160215 gaf de Kerkenraad onder meer aan: "Besluit is opgenomen in notulen KR" en daarna "Geen bezwaar tegen beschikbaarstelling besluittekst. Besluit is destijds door br KR-P2 en br M1 aan zr G1 meegedeeld en toegelicht. Het gaat hier om een besluit tot mediation in het conflict met G1 en een advies in het conflict. G1 was dus al formeel geïnformeerd over een komend advies.

95. Op 15 februari 2016 nam de Kerkenraad een besluit inzake de kwestie met G1. De voorzitter van de Kerkenraad (KR-P2) heeft dit besluit in een mondeling gesprek met G1 en haar man (en in het bijzijn van M1) op dinsdagavond 23 februari 2016 meegedeeld. Ondanks meerdere verzoeken daartoe van G1, heeft zij nooit de schriftelijke weergave ontvangen. Omdat de klaarblijkelijke uitvoering van het besluit niet in overeenstemming is met de mondelinge weergave, wil G1 alsnog het besluit ter inzage krijgen. De Kerkenraad stelde in zijn brief van 27 januari 2018 (de afwijzing van het verzoek van G1) en in zijn verweer van 14 mei 2018 dat G1 reeds alle besluitteksten ontvangen heeft. Op 11 juli 2018 liet de Kerkenraad aan de rechtbank weten geen bezwaar tegen inzage te hebben en werd in de bijlagen 4 en 5 erkend dat dit besluit aan G1 ter inzage toekomt. Het blijft uitermate vreemd dat deze inzage in een besluit dat G1 betreft tot op heden nog niet verleend is.

NB: het is overigens niet aan de Kerkenraad om wel of geen bezwaar te hebben tegen inzage, aangezien in het eigen kerkrecht waaraan de Kerk zich geconformeerd heeft is vastgelegd dat de Kerk inzage dient te verlenen op verzoek van een belanghebbende (zoals G1 onmiskenbaar is).

96. Het document met nummer 160215 is een besluit waarin persoonsgegevens van G1 zijn verwerkt. Dit valt onder de reikwijdte van de Wbp en daarmee ook onder het verzoek van G1. Daar komt nog bij dat de Kerk op grond van de eigen kerkordelijke regels op diens verzoek een schriftelijk versie van het besluit moet verstrekken aan het kerklid waarop het besluit direct of indirect betrekking heeft. De Kerk gaf in eerste aanleg zelf aan dat dit stuk gedeeld mag worden met G1. Waarom dan nu ineens het tegenovergestelde standpunt innemen door te zeggen dat het gaan om intern overleg en beraad? Heeft de Kerk iets te verbergen? Het is vreemd dat de Kerk weer van standpunt verandert en weigerachtig blijft de rechten van G1 te respecteren. Op grond van de Wbp is de Kerk gehouden de rechten van G1 te respecteren daar waar het dit document betreft. Los daarvan meent G1 dat de Kerk aan de toezegging moet worden gehouden die in eerste aanleg is gedaan en die hierboven staat weergegeven. De informatieplicht van de Kerk, die voortvloeit uit de privacywetgeving en is gewaarborgd in artikel 10 sub a onder punt 1 van het eigen privacyreglement van de Kerk, is geschonden en de Kerk wil dat klaarblijkelijk niet herstellen.
97. Ook dit betreft geen document van intern overleg en beraad. De Kerk is gehouden om G1 inzage te verstrekken en haar eigen toezeggingen na te komen teneinde hiermee te voldoen aan de Wbp (daarbij versterkt door het eigen privacyreglement). De beslissing van de rechtbank op dit punt dient in stand te blijven.

ADV3

Documenten 151219 en 151231

98. De rechtbank beval de Kerkenraad om deze documenten aan G1 te verstrekken. M1 gaf deze documenten in de Inhoudsopgave onder andere de volgende omschrijving mee: "Brief preses aan kerkenraad" en "Preses geeft toelichting bij zijn aftreden, oordeelt over kwestie G1". De Kerkenraad heeft bezwaar tegen deze stukken omdat het persoonlijke zienswijzen zou betreffen met vertrouwelijke informatie.
99. De rechtbank heeft duidelijk geoordeeld waarom de Kerk deze documenten aan G1 ter inzage moet verstrekken. In document 151219 is er sprake van oordeelsvorming over G1 en document 151231 is een inhoudelijke reactie op document 151219 en kent nauwe samenhang. Beide brieven zijn officiële geagendeerde kerkenraadsstukken geweest waarover besluiten zijn genomen. Het zijn documenten waarin persoonsgegevens van G1 zijn verwerkt. Dit valt onder de reikwijdte van de Wbp en daarmee ook onder het verzoek van G1. In de schriftelijke reactie van 11 juli 2018 erkent de Kerkenraad in zowel bijlage 4 als 5 bij die reactie dat er sprake is van verwerking van persoonsgegevens van G1. In bijlage 4 erkent de Kerk dat de documenten thuishoren in het werkdossier met betrekking tot het conflict met G1. En in bijlage 5 van de brief van 11 juli 2018 staat bij het document 151219 expliciet genoemd: "waarbij het bestaan van het geschil met zr G1 een rol speelt. ".
Daarmee staat voldoende vast dat er persoonsgegevens van G1 verwerkt zijn en dat G1 hier haar rechten kan doen gelden.
100. Ook deze documenten zijn niet te kwalificeren als documenten van intern overleg en beraad. De Kerk is gehouden om G1 inzake te verstrekken. De beslissing van de rechtbank op dit punt dient in stand te blijven. Of een document nu wel of niet van de Kerkenraad afkomstig is doet niet ter zake. De belangen en rechten van G1 wegen zwaarder. Het is per definitie niet intern als één van de brieven afkomstig is van M1. Hij vindt inzage noodzakelijk.
101. Nu duidelijk is dat de rechtbank op goede gronden beval dat de Kerkenraad deze beide documenten aan G1 moet verstrekken, staat ook vast dat de Kerk gehouden is het doel van de verwerking van de persoonsgegevens aan G1 kenbaar te maken en op te geven bij wie de documenten in het bezit zijn (geweest). Dat oordeel van de rechtbank kan eveneens in stand blijven.
102. Artikel 35 lid 2 Wbp bepaalt dat de Kerk als verantwoordelijke ook de ontvangers of de categorieën van ontvangers moet meedelen. In de Beschikking formuleerde de rechtbank dit in iets andere bewoordingen, te weten dat de Kerk moet aangeven wie in het bezit is van de documenten. De Kerk maakt daar een groot probleem van in randnummer 81 en verder van het beroepschrift. Het dictum is volgens de Kerk onzorgvuldig, ontoelaatbaar en onuitvoerbaar. G1 herkent zich niet in deze kwalificaties. De rechtbank noemt in rechtsoverweging 4.3 van de Beschikking expliciet het wettelijk kader over de ontvangers. Het is wat G1 betreft helder wat de rechtbank bedoelt. Het inzagerecht omvat het recht om een opgaaf van namen te krijgen van personen die toegang hebben gehad tot de persoonsgegevens van G1. Niets meer en niets minder. Het begrip 'bij wie in bezit' is dus geenszins te ruim geïnterpreteerd door de rechtbank. Artikel 35 lid 2 Wbp kent aan G1 het recht toe op een volledig overzicht van namen van degenen die haar gegevens hebben geraadpleegd c.q. toegang hebben gehad tot die gegevens.

ADV3

103. De Kerk gaat in randnummer 84 van het beroepschrift in op in rechtsoverweging 4.7.2. genoemde documenten en het bevel om daarvan duidelijk te maken wie die in het bezit heeft. Of daar nu wel of geen voormalige kerkenraadsleden bij betrokken zijn doet in het geheel niet ter zake. De Kerk is op grond van de Wbp verplicht om de ontvangers te melden aan G1 als betrokkene. In eerste aanleg kwam de Kerkenraad met een werkwijze hoe om te gaan met persoonsgegevens. Kennelijk wijkt dat sterk af van de werkelijkheid. Blijkens het beroepschrift zou het onuitvoerbaar zijn, onmogelijk. De Kerk blijkt nalatig te zijn in het willen uitvoeren van de eigen reglementen en heeft kennelijk moeite met het op orde houden van dossiers. Desalniettemin blijft de Kerkenraad wél verantwoordelijk voor de gang van zaken en dus ook in het voldoen aan de verzoeken om inzage. Uit de reactie op de Inhoudsopgave bleek al dat de Kerk in staat was om met kennis van zaken te reageren, dus de documenten zijn grotendeels al teruggevonden. Bovendien kan aan M1 om de resterende stukken gevraagd worden. Dit alles regardeert G1 dus niet. De Kerk is verplicht om de ontvangers mee te delen. De voorbeelden die de Kerk in randnummer 84 geeft, maken precies duidelijk waarom opgaaf van namen noodzakelijk is. Ter illustratie twee reacties op de door de Kerk genoemde documenten:
- a. 180514: dit betreft het verweer van de Kerk. Echter, het verweer van de Kerk bleek in latere gesprekken met kerkenraadsleden op inhoud onbekend te zijn. G1 wil de namen van de ontvangers aangeleverd krijgen. Hoe zou anders een kerkenraad kunnen besluiten tot het schrijven van een brief met nummer 180527 (zie hieronder)?
  - b. 180527: G1 meent enige ergernis jegens de rechtbank te bespeuren bij de Kerk, maar deze ergernis is niet terecht. De Kerkenraad heeft zélf de keus gemaakt om gemeenteleden te informeren zonder G1 daar vooraf in te kennen. G1 vindt het dus van belang een opgaaf te verkrijgen van de ontvangers.
104. Tot slot voert de Kerk nog aan dat een rechtsgrond ontbreekt om ook voormalige kerkenraadsleden te betrekken in het overzicht van ontvangers van de persoonsgegevens van G1. De Kerk gaat daar in de randnummers 85 en verder uitvoerig op in. G1 betwist hetgeen de Kerk opvoert. De Kerk dient de ontvangers aan G1 mee te delen. Als de ontvangers voormalig kerkenraadsleden zijn, dan dient de Kerk dat mee te delen. De Kerk weet wie er lid van de Kerkenraad zijn geweest en wie niet. Het is na te gaan wie ontvangers van documenten zijn geweest. Vanuit het oogpunt van de privacywetgeving is het onvoldoende om te stellen dat alleen het collectief "kerkenraad" een ontvanger zou zijn geweest. Het gaat om herleidbare personen. Dat dient de Kerk aan G1 te melden.
105. Hetgeen de Kerk in randnummer 88 stelt, doet ook niet ter zake. Het gaat er niet om wie een stuk ontvangt of produceert¹⁸. Het gaat erom wie allemaal in het bezit zijn gekomen van de documenten waarin persoonsgegevens van G1 zijn verwerkt, de ontvangers in de zin van artikel 35 lid 2 Wbp. Ook is het onjuist dat oud-kerkenraadsleden voor de Wbp non-existent zouden zijn. De personen in kwestie die in hun functie als kerkenraadslid documenten hebben ontvangen zijn een ontvanger, ongeacht of ze nog deel uitmaken van de kerkenraad of dat hun ambtstermijn al (tussentijds) is geëindigd. Daarnaast duiden ook de acties van de Kerkenraad

---

¹⁸ In de reactie van 11 juli 2018 nam de Kerkenraad juist een tegenovergesteld standpunt in. Zo blijkt wel uit de reactie van de Kerkenraad in bijlage 5 van de reactie van 11 juli 2018 en dan specifiek bijvoorbeeld bij de documenten 150428, 150612, 150603 en 151003.

ADVOK3

zelf erop dat de Kerk beseft dat individuele ambtsdragers over documenten beschikken en daarmee ontvangers zijn in de zin van de Wbp. Zo heeft de Kerk zelf op 16 oktober 2018 oud-ambtsdragers verzocht om alle documenten met betrekking tot het kerkenwerk te (laten) verwijderen. Ze zijn individueel aangesproken. Niet als collectief. Een kopie van deze brief overlegt G1 als **productie 5**. De rechtbank oordeelde in rechtsoverweging 4.7.1. daarom op juiste gronden dat de Kerkenraad concrete namen dient te noemen. Dit is een onderdeel van het inzagerecht ex artikel 35 Wbp. G1 verwijst naar randnummer 101 hierboven.

106. Het beroep van de Kerk op artikel 43 sub e Wbp gaat niet op, zo meent G1. Het buiten toepassing laten van artikel 35 Wbp is niet noodzakelijk in het belang van de bescherming van betrokkene (G1) of van de rechten en vrijheden van anderen. Een beroep op deze uitzondering moet goed gemotiveerd zijn en dat heeft de Kerk niet gedaan. De rechten en vrijheden van anderen zijn niet in het geding, laat staan dat die zwaarder zouden wegen dan het belang van G1 als betrokkene.
107. Op grond van al het voorgaande concludeert G1 tot verwerping van deze grief van de Kerk. De Beschikking dient op de bestreden punten te worden bekrachtigd, al dan niet onder verbetering of aanvulling van gronden.

Afrondende opmerkingen bij dit verweer

108. G1 vindt het te betreuren dat deze procedure nodig is. Het is nodig dat partijen eerlijk en transparant zijn en juist op dat vlak heeft G1 moeten ervaren dat de Kerk geen openheid van zaken wil geven en zaken wil verbloemen. De Kerk vindt het daarbij niet erg om ineens volstrekt andere standpunten in te nemen dan in eerste aanleg of om gedane toezeggingen te negeren. Dat is jammer. Dat past niet bij een kerkgemeenschap en zeker niet bij leden van een kerkenraad die geestelijk leiding behoren te geven aan de kerkgemeenschap.
109. G1 merkt nog op dat deze procedure misschien wat gecompliceerd lijkt, maar in feite heel eenvoudig van aard is. Er is sprake van verwerking van persoonsgegevens en G1 vraagt om inzage in haar gegevens. De Kerk heeft er alles aan gedaan om de schijn te wekken dat het complex is. De steeds wisselende standpunten van de Kerk, soms intern tegenstrijdig, maken het diffuus. Het kwam in tegenstelling tot wat de Kerk betoogt niet tot een inhoudelijke beoordeling van de door G1 gevraagde stukken. G1 weet ook dat M1 de stukken niet aan haar zal verstrekken, omdat M1 van mening is dat dit door de daarvoor verantwoordelijke partij moet worden gedaan.
110. Dit maakt dat G1 het zinnig acht dat uw Hof, daar waar nodig, zelf kennis neemt van de inhoud van de documenten die genoemd worden in de Inhoudsopgave. Zo kan uw Hof zelf beoordelen of G1 recht heeft op inzage op grond van de Wbp. G1 gaf dit al aan in het begin van dit verweerschrift in hoger beroep. De stelligheid waarmee de Kerk aangeeft dat er op geen enkele wijze sprake is van verwerking van persoonsgegevens van G1 noopt hier ook toe.

ADVOK3

Proceskosten

111. Ten aanzien van de proceskosten geldt de hoofdregel dat het salaris van de advocaat door de rechter wordt bepaald aan de hand van het zogeheten liquidatietarief. G1 stelt echter dat in de onderhavige situatie afwijking van deze hoofdregel gepast is en dat de Kerk gehouden is tot vergoeding van de volledige proceskosten. G1 stelde al dat de Kerk in strijd met de waarheidsplicht (artikel 21 Rv) handelde. De rechter kan daaruit de gevolgtrekking maken die hij geraden acht. G1 meent dat die gevolgtrekking hier geconcretiseerd kan worden. G1 meent dat de Kerk door haar handelwijze misbruik maakt van recht dan wel dat zij onrechtmatig jegens G1 handelt. G1 stelt dat de Kerk het instellen van dit hoger beroep en het voeren van verweer tegen het oorspronkelijke verzoek van G1 gelet op haar belangen achterwege had behoren te laten. De Kerk baseerde het verweer in eerste aanleg op feiten en omstandigheden waarvan zij wist dat die niet juist waren.
112. G1 heeft in dit processtuk uitvoerig toegelicht wat de opstelling en handelwijze van de Kerk is in dit hoger beroep, hoe er wordt gedaan alsof er nooit toezeggingen zijn gedaan, hoe afspraken niet zijn nagekomen, hoe er ineens tegenstrijdige stellingen worden ingenomen, hoe er ineens puur formele standpunten worden ingenomen ter belemmering van G1 in de uitoefening van haar toekomstige rechten, etc. G1 verwijst naar al hetgeen zij hierover in dit processtuk heeft opgemerkt en verzoekt dat als hier herhaald en ingelast te beschouwen.
113. Door deze opstelling en handelwijze van de Kerk werd G1 gedwongen om op alle formele verweren en alle overige verweren inhoudelijk te reageren. Dit vergt veel uitzoekwerk, studie van stukken, etc. Van een kerk mag je verwachten dat zij geloofwaardig en eerlijk handelt. Je mag verwachten dat een eenvoudig verzoek van een gemeentelid netjes, zorgvuldig en eerlijk in behandeling wordt genomen en dat daar op dezelfde wijze op wordt beslist. Dan past er in ieder geval geen handelwijze waarbij een individueel gemeentelid zo in de hoek wordt gedreven en alles uit de kast moet halen om een zorgvuldig en eerlijk antwoord op haar verzoek te krijgen. Het gaat hier nota bene om het kunnen uitoefenen van fundamentele rechten uit hoofde van de Wbp die de wet aan een betrokkene toekent. Het gaat om de bescherming van persoonsgegevens en privacy. Dit zijn essentiële zaken die bescherming verdienen. Daar kun je niet mee omspringen zoals de Kerk dat heeft gedaan. Dan kun je niet gaan draaien. Dan kun je het een betrokkene niet zo moeilijk maken zoals dat thans gebeurt. G1 verwachtte een betrouwbare kerk, maar werd geconfronteerd met onbetrouwbaar handelen.
114. G1 meent dat de opstelling en handelwijze van de Kerk in deze situatie gezien kan worden als een jegens haar gepleegde onrechtmatige daad. Er wordt op deze wijze inbreuk gemaakt op de rechten van G1 uit hoofde van de Wbp, Ook ziet G1 dit als een inbreuk op haar persoonlijkheidsrechten en dan met name haar recht op privacy en het recht op een goede naam. Tot slot is er ook sprake van een inbreuk op haar vermogensrechten, nu G1 kosten moet maken om gefundeerd verweer te voeren tegen de Kerk. Bovendien kan de opstelling en handelwijze van de Kerk worden gezien als zijnde in strijd met hetgeen volgens ongeschreven recht in het maatschappelijk verkeer betaamt. Kerken vervullen een belangrijke functie in het maatschappelijk verkeer. Van kerken mag verwacht worden dat zij de waarheid spreken, dat zij gedane toezeggingen gestand doen, dat zij betrouwbaar zijn, dat zij reeds eerder gedane

ADVK3

---

uitspraken niet gaan verdraaien, etc. Die verwachting heeft de Kerk niet waargemaakt. Dat is duidelijk.

115. Genoemd onrechtmatig handelen kan aan de Kerk worden toegerekend. Het is primair te wijten aan de schuld van de Kerk. Alles wijst er op dat de Kerk in hoger beroep bewust deze (proces)strategie koos en er alles aan wil doen om het G1 zo moeilijk mogelijk te maken. Subsidiair komt dit onrechtmatige handelen op grond van de in het verkeer geldende opvattingen voor rekening van de Kerk. Voor die in het verkeer geldende opvattingen verwijst G1 naar hetgeen zij hierboven aangaf over wat er van een kerkgenootschap verwacht mag worden en hoe de Kerk daar in de praktijk mee omging.
116. Het is duidelijk dat G1 als gevolg van dit onrechtmatig handelen schade lijdt en zal lijden. Zij is genoodzaakt een advocaat in te schakelen. Zij werd genoodzaakt zelf een forse tijdsinvestering te doen door ten koste van haar energie, haar gezin, haar werk en haar studie ook volledig aandacht te geven aan deze procedure. Een procedure die bestaat uit een veelheid aan stukken en waarbij het veel tijd kost om alle verbanden te leggen, inconsistenties van de Kerk bloot te leggen, etc. G1 is aangetast in haar eer en goede naam. Binnen haar eigen kerkelijke gemeente in WP1 heeft de Kerk de indruk gewekt alsof G1 ten onrechte een verzoek indiende bij de rechtbank, dat de Kerk daardoor voor hoge kosten komt te staan, etc. Het is tekenend dat de Kerk geheel buiten G1 om, haar ten overstaan van de kerkelijke gemeente in diskrediet brengt door te stellen dat G1 'onbijbels' zou handelen. Het is de Kerk zelf die in hoger beroep ging en het is de Kerk zelf die het primaire verzoek van G1 om inzage afwees. Gemeenteleden vertrouwen de Kerk en de leiders van de Kerk. Dit vraagt extra zorgvuldigheid van de Kerk en die is niet in acht genomen.
117. De schade die betrekking heeft op de advocaatkosten is als volgt. Als **productie 6** overlegt G1 de declaratie van 1 maart 2019 die zij van haar advocaat ontving. Deze declaratie ziet op de werkzaamheden die zijn uitgevoerd tot en met 31 januari 2019. G1 kwam een uurtarief van € 150,00 (exclusief btw) overeen, hetgeen een redelijk uurtarief is voor deze zaak. De geschreven uren zijn ook in redelijkheid gemaakt. Ter illustratie daarvan is eveneens bij productie 6 een specificatie van de in rekening gebrachte uren gevoegd. Het uitvoerige dossier moest worden doorgenomen en geanalyseerd. Het beroepschrift en de opgeworpen verweren moest worden geanalyseerd en er moest een verweerschrift worden opgesteld. G1 stelt daarom dat de Kerk gehouden is deze schade voor een bedrag van € 4.679,68 aan haar te voldoen.
118. Ook na 31 januari 2019 zijn er door de advocaat van G1 werkzaamheden verricht. Het verweerschrift moest verder worden opgesteld en daarnaast moest ook het beroepschrift in incidenteel hoger beroep worden opgesteld met de grieven en de onderbouwing daarvan. Hierover moest uitgebreid overleg worden gevoerd met G1. Als **productie 7** overlegt G1 een overzicht van de uren zoals die door haar advocaat zijn verwerkt vanaf 1 februari 2019 tot en met 13 maart 2019. De advocaat van G1 moet de declaratie nog opstellen en verzenden. Maar het aantal uren en de onderbouwing daarvan is daarmee een gegeven. Hieruit volgt dat het opnieuw gaat om uren die in redelijkheid moesten worden gemaakt. Uiteindelijk is het een uitvoerig processtuk geworden en G1 meent dat dit ook noodzakelijk was om volledig te kunnen ingaan op hetgeen de Kerk stelde en om de handelwijze van de Kerk in deze procedure helder aan de orde te stellen. Het gaat hier om een totaal van 29,5 uur en daarmee om een bedrag van

ADVOK3

€ 4.425,00 (exclusief btw) en € 5.354,25 (inclusief btw). Ook deze schade van G1 dient de Kerk te vergoeden, aldus G1.

119. Na indiening van dit processtuk zal de advocaat van G1 nog meer werkzaamheden moeten uitvoeren. Het gaat dan onder meer om het bestuderen van het nog te ontvangen verweerschrift in incidenteel hoger beroep, het voorbereiden van de mondelinge behandeling en de mondelinge behandeling zelf. G1 acht hiervoor een aantal van 20 uur redelijk. Dit komt tot een bedrag van € 3.000,00 (exclusief btw) en € 3.630,00 (inclusief btw). Het is nu al voorzienbaar dat G1 deze schade zal lijden.
120. G1 verzoekt uw Hof om de Kerk te veroordelen in de volledige proceskosten van dit hoger beroep voor een totaalbedrag van € 13.663,93, althans een bedrag van € 10.033,93, althans een in goede justitie te bepalen ander bedrag. Ook verzoekt G1 uw Hof om de Kerk te veroordelen in de proceskosten in eerste aanleg.

Nakosten

121. G1 vordert bij de kosten van deze procedure tevens de volgens het liquidatietarief verschuldigde nakosten tot een (forfaitair) bedrag van € 131 aan salaris advocaat zonder dat betekening van de beschikking heeft plaatsgevonden, verhoogd met een bedrag van € 68,00, indien en voor zover de veroordeelde partij niet aan de beschikking voldoet en de beschikking om die reden is betekend, nu voor de tenuitvoerlegging van deze kosten vastlegging in een executoriale titel is vereist en deze kosten kunnen worden begroot.

Bewijsaanbod

122. Indien en voor zover op G1 enige bewijslast rust, biedt zij bewijs aan van haar stellingen met alle middelen rechtens, waaronder naast de reeds overgelegde processtukken en documentatie uit de voorgaande procedure, het horen van getuigen, waaronder zichzelf en de heer M1 en het overleggen van stukken door heer M1 om daarmee aan te tonen dat er persoonsgegevens van G1 zijn verwerkt.
123. Met dit bewijsaanbod wordt G1 niet geacht een ruimere bewijslast te aanvaarden dan die rechtens op haar rust. G1 wijst er nog op dat op haar niet de bewijslast rust van hetgeen zij stelt ter betwisting van de stellingen van de Kerk (HR 23 oktober 1992, NJ 1992, 813 Van der Pasch / Van der Velden en HR 2 mei 2003, NJ 2003, 468).

BEROEPSCHRIFT IN HET INCIDENTEEL HOGER BEROEP

124. Hierboven heeft G1 gemotiveerd verweer gevoerd tegen de door de Kerk aangevoerde grieven. G1 hoopte dat er na de procedure in eerste aanleg een einde zou komen aan het geschil en dat zij inzage zou krijgen zoals de rechtbank had bevolen. G1 was niet voornemens om zelf in hoger beroep te gaan, ook al meende zij recht te hebben op inzage in meerdere documenten. Nu de Kerk hoger beroep aantekende, acht ook G1 zich vrij om grieven te formuleren tegen de

ADVK3

Beschikking. G1 verzoekt uw Hof al hetgeen zij hiervoor heeft aangevoerd als hier herhaald en ingelast te beschouwen.

125. De Kerk verwerkt persoonsgegevens van G1. De Wbp is van toepassing nu er sprake is van de geheel of gedeeltelijk geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, alsmede de niet geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens die in een bestand zijn opgenomen of die bestemd zijn om daarin te worden opgenomen. G1 heeft daarmee het recht om zich tot de Kerk te wenden met het verzoek haar mee te delen of haar betreffende persoonsgegevens worden verwerkt. Aan dat verzoek heeft de Kerk slechts voor een zeer gering gedeelte voldaan door simpelweg de GBA-gegevens uit de ledenadministratie te verstrekken. Er zijn echter veel meer persoonsgegevens van G1 verwerkt. Tegen die achtergrond diende G1 haar verzoek in bij de rechtbank WP7.
126. Hieronder formuleert G1 vijf grieven.

Grief 1 — volledige uitoefening van rechten Wbp

127. Met haar eerste grief richt G1 zich tegen het oordeel van de rechtbank in rechtsoverweging 4.7. van de Beschikking waar de rechtbank met een verwijzing naar het al eerder besproken arrest van 17 juli 2014 oordeelde: *"Naar het oordeel van de rechtbank is in dit geval voor het controleren van de juistheid van de persoonsgegevens in de documenten waarin G1 inzage wenst, niet nodig dat G1 integraal kennisneemt van de in de inhoudsopgave van M1 opgenomen documenten. Voor zover de rechtbank in de hierna volgende overwegingen bepaalt dat de Kerkenraad een document aan G1 dient te verstrekken, kan zij volstaan met een afschrift van het originele document waarin andere informatie dan de G1 betreffende persoonsgegevens onleesbaar is gemaakt. "*
128. G1 meent dat de rechtbank hier te kort door de bocht gaat door te oordelen dat 'in dit geval' integrale kennisname niet nodig is. Centraal staat het fundamentele recht van G1 op eerbiediging van haar persoonlijke levenssfeer. Dat is het uitgangspunt en dit impliceert dat G1 zich ervan kan vergewissen dat haar persoonsgegevens juist zijn en rechtmatig worden verwerkt. In rechtsoverweging 4.4 van de Beschikking citeert de rechtbank de betreffende passage uit voornoemd arrest. G1 moet in staat worden gesteld om kennis te nemen van de persoonsgegevens en te controleren of zij juist zijn en zijn verwerkt in overeenstemming met de richtlijn. G1 meent dat als uitgangspunt geldt dat in artikel 35 Wbp het recht op kopieën en transcripties besloten ligt. Dat is in deze specifieke casus ook nodig wil G1 de haar toekomstige rechten daadwerkelijk en realistisch kunnen uitoefenen. In deze situatie kan er niet worden volstaan met een simpele weergave van uitsluitend de G1 betreffende persoonsgegevens. Ook het feit dat G1 reeds bekend is met een gedeelte van de tussen partijen gevoerde correspondentie en beschikt over de Inhoudsopgave waarin in zeer algemene termen een summier omschrijving is gegeven van de inhoud, doen hier niet aan af. De ratio van artikel 35 Wbp is immers dat G1 moet kunnen controleren of de weergave van haar persoonsgegevens in de verwerking van de Kerk juist, volledig, relevant en rechtmatig is, zodat G1 in staat wordt gesteld om zo nodig haar correctierecht ingevolge artikel 36 Wbp uit te oefenen.

ADV3

129. Er zijn stukken waarin over G1 wordt geschreven, ongevraagd over haar wordt geoordeeld en onterechte kwalificaties worden gegeven c.q. medische diagnoses worden gesteld. G1 betoogt dan ook dat het van belang is dat alle passages die betrekking hebben op de kwestie en op haar als persoon in de bredere context van de betreffende documenten kunnen worden geplaatst en op die wijze aan haar ter inzage komen. G1 handhaaft haar primaire verzoek tot volledige inzage in plaats van inzage in passages. G1 herhaalt haar verzoek aan uw Hof om de stukken uit de Inhoudsopgave zelfstandig te beoordelen als rechterlijk college om zo op basis van al deze stukken inhoudelijk te kunnen oordelen.
130. G1 verzoekt uw Hof om dit oordeel van de rechtbank in rechtsoverweging 4.7 te vernietigen en opnieuw rechtdoende, te oordelen dat G1 recht heeft op volledige fysieke inzage dan wel dat uw Hof op basis van de inhoudelijke stukken per document oordeelt of de rechten van G1 een volledige inzage rechtvaardigen.

Grief 2 — de Kerk doet alsof documenten er niet meer zijn

131. Deze tweede grief richt zich tegen het oordeel van de rechtbank in rechtsoverweging 4.7.3. van de Beschikking waar de rechtbank over de daar genoemde documenten¹⁹ oordeelde dat de Kerkenraad niet kon worden bevolen om die documenten te verstrekken omdat de documenten er niet meer zouden zijn. Volgens de rechtbank ziet de Wbp alleen op gegevens die worden gehouden op het tijdstip waarop het verzoek ex artikel 35 wordt gedaan. Daaronder valt geen reconstructie achteraf van gegevens die er niet (meer) zijn en de rechtbank verwijst daarbij naar een arrest van het hof in Arnhem van 11 juli 2006²⁰. G1 stelt dat dit oordeel niet berust op hetgeen in eerste aanleg aan informatie is gewisseld. Het doet geen recht aan de feitelijke gang van zaken en de handelwijze van de Kerk.
132. Op het moment dat G1 haar verzoek ex artikel 35 Wbp indiende bij de Kerk waren de documenten waarover het hier gaat beschikbaar, dan wel met aanwending van beschikbare middelen herleidbaar. Dit was ook de situatie op het moment dat G1 op 7 maart 2018 haar verzoekschrift indiende bij de rechtbank. G1 overlegde een verklaring van M1 waarin expliciet staat dat hij over de documenten beschikt. Tijdens de mondelinge behandeling van 22 mei 2018 verklaarde M1 opnieuw dat hij over de documenten beschikt.

NB. Tot en met de mondelinge behandeling van het verzoekschrift stelt de Kerk niets over documenten die niet meer zouden bestaan. Het verzoekschrift rept daar met geen woord over.

133. Tijdens de mondelinge behandeling van 22 mei 2018 krijgt M1 wegens het in gebreke blijven van de Kerk het verzoek van de rechtbank om een inhoudsopgave in het geding te brengen van de documenten inzake de kwestie. De Kerk stemde daar mee in. M1 kon namens de Kerkenraad

---

¹⁹ Deze documenten hebben de volgende nummers meegekregen, in lijn met de Inhoudsopgave en de reactie van de Kerkenraad daarop: 150218€, 150224, 150225, 150409, 150603, 150612(b), 151003, 151014, 160104, 160118, 160126, 160202(b), 160203, 160204, 160313€ + b), 160427, 160613, 171211(a + b) en 180528.

²⁰ De rechtbank gaf geen vindplaats van de uitspraak. Het is G1 niet duidelijk om welke uitspraak van het hof het hier gaat. Zij kan dan ook niet beoordelen of de rechtbank de juiste toepassing aan het arrest gaf. Indien uw Hof weet om welke uitspraak het gaat dan verneemt G1 dat graag alsnog waarna zij hier op wenst te reageren.

ADV3

stukken inbrengen. Zo gebeurde ook. G1 ontving op 14 juni 2018 de Inhoudsopgave waarin M1 verklaart over alle genoemde documenten te beschikken. Partijen worden in de gelegenheid gesteld daar op te reageren.

134. De Kerk reageerde bij brief van 11 juli 2018 met bijlagen. Uit deze reactie blijkt dat de Kerk op de hoogte is van de inhoud van elk document waarvan de rechtbank aangaf dat de gegevens er niet meer zijn. De Kerk schrijft expliciet in de brief: "Als **bijlage 4** bij deze brief is een versie van de inhoudsopgave gevoegd zoals die volgens de kerkenraad aan de processtukken toegevoegd zou kunnen worden en met mevrouw G1 gedeeld zou kunnen worden. (...) Als de inhoudsopgave naar G1 gaat, dan wat de kerkenraad betreft alleen deze versie". In rechtsoverweging 4.7.3. geeft de rechtbank geen inzicht hoe het oordeel tot stand kwam dat de Kerk niet meer over stukken beschikt. Het lijkt erop dat eenvoudigweg de stellingen van de Kerk uit bijlage 5 zijn overgenomen. Ten onrechte, zo stelt G1. De vierde bijlage laat een heel ander beeld zien dan de vijfde bijlage bij de reactie van 11 juli 2018. Volgens de Kerk is de vierde bijlage het uitgangspunt. Het had op de weg van de rechtbank gelegen deze beide bijlagen met elkaar te vergelijken en daadwerkelijk vast te stellen of er documenten beschikbaar zijn of niet of dat zij met aanwending van beschikbare middelen herleidbaar zijn. Dat laatste is het geval omdat ze in ieder geval in het bezit van M1 zijn.
135. G1 bespreekt hieronder puntsgewijs de documenten waarvan de rechtbank oordeelde dat ze niet (meer) in het bezit van de Kerk zijn en toont aan dat dit onjuist is. Daarbij verwijst zij ook per document naar wat de Kerk daarover schrijft in de bijlagen 4 en 5 van haar reactie van 11 juli 2018. Conclusie is dat de documenten wel beschikbaar zijn dan wel met aanwending van beschikbare middelen herleidbaar zijn. G1 verzoekt uw Hof de Kerk te bevelen deze documenten aan haar te verstrekken en daarbij aan te geven wie de documenten in het bezit heeft en wie inzage heeft gehad in deze documenten. Zij wenst haar rechten op grond van de Wbp effectief uit te oefenen in plaats van dat de Kerk via allerlei omwegen probeert deze rechten illusoir te maken.

Zwaarwegend belang inhoudelijke beoordeling: G1 merkt in dit verband op dat haar nu volgende puntsgewijze reactie een uitvoerige reactie is. Zij verzoekt uw Hof nadrukkelijk vooraf om alle benoemde documenten uit de Inhoudsopgave op te vragen bij M1, zodat uw Hof zelfstandig én inhoudelijk per document kan beoordelen of dit onder het bereik van het verzoek van G1 valt of niet. Via M1 zijn de stukken eenvoudig herleidbaar en leesbaar.

136. Voordat G1 naar de puntsgewijze bespreking gaat, merkt zij vooraf nog één belangrijk aspect op. Op 16 oktober 2018 — ruimschoots né de Beschikking — is de Kerkenraad gaan toetsen of er bij (oud)kerkenraadsleden nog documenten inzake het conflict met G1 beschikbaar zijn. Deze brief overlegde G1 als productie 5 bij dit verweerschrift. Het is dus onmogelijk dat de Kerkenraad tijdens de procedure in eerste aanleg zo stellig was dat documenten niet bekend waren of niet zijn aangetroffen. Relevant is verder dat de Kerkenraad in genoemd verzoek heeft bevestigd dat alle documenten die te maken hebben met een conflict niet tijdens het conflict vernietigd mogen worden. Dus ook niet voor of na 29 december 2017; de datum van het verzoek van G1.

ADV3

Document 150218(a)

137. Dit document is een brief van M1 aan het moderamen van de Kerkenraad waarin wordt bevestigd dat het gespreksverslag met nummer 150218(b) een kerkenraadsstuk is dat op de agenda geplaatst moet worden. M1 laat daarin weten dat het gespreksverslag van een gesprek met G1 met ieders instemming is voltooid. In het kader van dit document geeft M1 de volgende toelichting ten behoeve van dit hoger beroep: "Conform opdracht van het moderamen heb ik als afgevaardigde namens de kerkenraad gesprekken gevoerd met G1 en G6 en conform de afgesproken werkwijze daar een gespreksverslag van opgesteld (150218b). In deze begeleidende brief (150218a) bied ik mijn opdrachtgever het gespreksverslag aan. Het betreft derhalve geen vertrouwelijk schrijven/interne correspondentie, doch enkel en alleen het aanbieden van het gespreksverslag aan de hand waarvan G1 kan vaststellen dat het gespreksverslag door mij daadwerkelijk ter behandeling is aangeboden aan de kerkenraad."
138. In bijlage 4 van de reactie van 11 juli 2018 geeft de Kerk bij dit document aan wie de ontvanger is: het moderamen en heer KR1. Het bestaan van de brief wordt daarmee erkend. Alleen in bijlage 5 geeft de Kerk dan ineens aan dat de brief niet bekend zou zijn bij de Kerkenraad en ook niet in het archief zou zijn. Tegelijk is er wel een inhoudelijk bezwaar tegen inzage omdat dit interne correspondentie zou betreffen. Dit is innerlijk tegenstrijdig. Als er geen document meer is, hoef je ook geen inhoudelijk bezwaar tegen inzage te hebben omdat dit onmogelijk is. Bijlage 4 is leidend en daaruit blijkt een erkenning van het bestaan van deze brief. De brief is ontvangen door het moderamen van de Kerkenraad.
139. De rechtbank oordeelde voor dit document ten onrechte en op onjuiste gronden dat er sprake zou zijn van een reconstructie achteraf van gegevens die er niet meer zijn. De stukken zijn in het bezit van het moderamen van de Kerkenraad en zijn daarnaast met aanwending van beschikbare middelen eenvoudig herleidbaar. M1 kan daarin behulpzaam zijn. G1 verzoekt uw Hof de Kerk te bevelen dit document aan G1 te verstrekken en daarbij aan te geven wie er nog in het bezit is van dit document, wie inzage heeft gehad in dit document en wat het doel van de gegevensverwerking is zodat G1 haar rechten uit hoofde van de Wbp effectief kan uitoefenen.

Document 150224

140. Dit document betreft een voorstel van de voorzitter van de Kerkenraad ter uitwerking van een besluit van het moderamen van 19 februari 2015 en als reactie op de documenten 150218a en 150218b. Aangezien dit document als kerkenraadsstuk diende waarover een besluit moest worden genomen dat G1 rechtstreeks raakt (het betreft immers de kwestie waar G1 partij in is), valt dit document onder het bereik van het verzoek van G1.
141. In bijlage 4 van de reactie van 11 juli 2018 geeft de Kerk bij dit document aan wie de ontvanger is: het moderamen en heer KR1. Het bestaan van de brief wordt daarmee erkend. Alleen in bijlage 5 geeft de Kerk dan ineens aan dat de brief niet bekend zou zijn bij de Kerkenraad en ook niet in het archief zou zijn. Bijlage 4 is leidend en daaruit blijkt een erkenning van het bestaan van dit document; het is ontvangen door het moderamen van de Kerkenraad. De rechtbank oordeelde voor dit document ten onrechte en op onjuiste gronden dat er sprake zou zijn van een reconstructie achteraf van gegevens die er niet meer zijn. De stukken zijn in het

ADVK3

---

bezit van het moderamen van de Kerkenraad en zijn daarnaast met aanwending van beschikbare middelen eenvoudig herleidbaar. M1 kan daarin behulpzaam zijn. G1 verzoekt uw Hof de Kerk te bevelen dit document aan G1 te verstrekken en daarbij aan te geven wie er nog in het bezit is van dit document, wie inzage heeft gehad in dit document en wat het doel van de gegevensverwerking is zodat G1 haar rechten uit hoofde van de Wbp effectief kan uitoefenen.

Document 150225

142. Dit document gaat over het volgende. Naar aanleiding van het besluit van 19 februari 2015 en het gespreksverslag schreef G1 een voorstel en diende dit in bij het moderamen ter besluitvorming. G1 ontving nooit een antwoord. In het kader van zorgvuldige besluitvorming had dit wel moeten. Het betreft namelijk een concreet voorstel. In het voorstel zijn persoonsgegevens van G1 verwerkt.
143. In bijlage 4 van de reactie van 11 juli 2018 geeft de Kerk bij dit document aan waar het over gaat en wie de ontvanger is: het moderamen en heer KR1. Het bestaan van de brief wordt daarmee erkend. Alleen in bijlage 5 geeft de Kerk dan ineens aan dat de brief niet bekend zou zijn bij de Kerkenraad en ook niet in het archief zou zijn. Tegelijk staat er dat er geen overeenstemming werd bereikt over de inhoud. Er is dus over gesproken. Bijlage 4 is leidend en daaruit blijkt een erkenning van het bestaan van dit document; het is ontvangen door M1 en het moderamen van de Kerkenraad. De rechtbank oordeelde voor dit document ten onrechte en op onjuiste gronden dat er sprake zou zijn van een reconstructie achteraf van gegevens die er niet meer zijn. De stukken zijn in het bezit van het moderamen van de Kerkenraad en zijn daarnaast met aanwending van beschikbare middelen eenvoudig herleidbaar. M1 kan daarin behulpzaam zijn. G1 verzoekt uw Hof de Kerk te bevelen dit document aan G1 te verstrekken en daarbij aan te geven wie er nog in het bezit is van dit document, wie inzage heeft gehad in dit document en wat het doel van de gegevensverwerking is zodat G1 haar rechten uit hoofde van de Wbp effectief kan uitoefenen.

Document 150409

144. Het gaat hier om een advies van de voorzitter van het moderamen (tevens preses van de Kerkenraad) over G1. Er zijn in dit advies persoonsgegevens van G1 verwerkt en gedeeld binnen het moderamen van de Kerkenraad zonder instemming van G1, zonder noodzaak en zonder dat G1 hierover is geïnformeerd. Dit document valt onder het bereik van het verzoek van G1.
145. In bijlage 4 van de reactie van 11 juli 2018 geeft de Kerk bij dit document aan waar het over gaat en wie de ontvanger is: het moderamen. Het bestaan van de brief wordt daarmee erkend. Alleen in bijlage 5 geeft de Kerk dan ineens aan dat de brief niet door de Kerk zou zijn verwerkt. Bovendien is er een inhoudelijk bezwaar omdat het interne correspondentie zou betreffen. G1 betwist dit nadrukkelijk. Uit de Inhoudsopgave van M1 blijkt expliciet dat in het advies staat dat de brief wordt opgenomen in het archief van het moderamen. Waarvan akte!
146. Bijlage 4 is leidend en daaruit blijkt een erkenning van het bestaan van dit document; het is ontvangen door het moderamen van de Kerkenraad. De rechtbank oordeelde voor dit

ADV3

document ten onrechte en op onjuiste gronden dat er sprake zou zijn van een reconstructie achteraf van gegevens die er niet meer zijn. De stukken zijn in het bezit van het moderamen van de Kerkenraad en zijn daarnaast met aanwending van beschikbare middelen eenvoudig herleidbaar. M1 kan daarin behulpzaam zijn. G1 verzoekt uw Hof de Kerk te bevelen dit document aan G1 te verstrekken en daarbij aan te geven wie er nog in het bezit is van dit document, wie inzage heeft gehad in dit document en wat het doel van de gegevensverwerking is. G1 wenst haar rechten op grond van de Wbp effectief uit te oefenen in plaats van dat de Kerk via allerlei omwegen probeert deze rechten illusoir te maken.

Document 150603

147. Op 1 juni 2015 heeft de Kerk in het kader van hoor en wederhoor en op verzoek van G1 een kerkenraadsvergadering belegd waarin G1 haar statement heeft voorgelezen. De waarnemend preses van de Kerkenraad gaf het moderamen vervolgens advies naar aanleiding van deze hoor en wederhoor. In de vergadering van 1 juni 2015 heeft hij aangegeven dat de Kerkenraad na het vertrek van G1 uit de vergadering nog verder zou vergaderen om tot een advies te kunnen komen. Dit advies van 3 juni 2015 ziet op het te nemen besluit over G1. Er zijn in dit advies persoonsgegevens van G1 verwerkt en gedeeld binnen het moderamen van de Kerkenraad zonder instemming van G1, zonder noodzaak en zonder dat zij hierover is geïnformeerd. Dit document valt onder het bereik van het verzoek van G1.
148. In bijlage 4 van de reactie van 11 juli 2018 geeft de Kerk bij dit document aan wie de ontvanger is: het moderamen. Het bestaan van de brief wordt daarmee erkend. Alleen in bijlage 5 geeft de Kerk dan ineens aan dat het advies niet beschikbaar zou zijn en dat er inhoudelijk bezwaar is. G1 betwist dit nadrukkelijk. Uit de Inhoudsopgave van M1 blijkt expliciet dat het advies betrekking heeft op het conflict met G1. De stelling van de Kerk dat het slechts zou gaan om een mening van een individueel lid, is een verkeerde voorstelling van zaken. Het betreft een advies dat gedragen wordt en voortkomt uit genoemde kerkenraadsvergadering van 1 juni 2015.
149. Bijlage 4 is leidend en daaruit blijkt een erkenning van het bestaan van dit document; het is ontvangen door het moderamen van de Kerkenraad. De rechtbank oordeelde voor dit document ten onrechte en op onjuiste gronden dat er sprake zou zijn van een reconstructie achteraf van gegevens die er niet meer zijn. De stukken zijn in het bezit van het moderamen van de Kerkenraad en zijn daarnaast met aanwending van beschikbare middelen eenvoudig herleidbaar. M1 kan daarin behulpzaam zijn. G1 verzoekt uw Hof de Kerk te bevelen dit document aan G1 te verstrekken en daarbij aan te geven wie er nog in het bezit is van dit document, wie inzage heeft gehad in dit document en wat het doel van de gegevensverwerking is. G1 wenst haar rechten op grond van de Wbp effectief uit te oefenen in plaats van dat de Kerk via allerlei omwegen probeert deze rechten illusoir te maken.

ADVOK3

Document 150612(b)

150. De Kerkenraad mandateerde drie ambtsdragers om onderzoek te doen naar de feiten zoals die zich hebben voorgedaan in het conflict met G1 en het haar — ten onrechte — ontnemen van taken, waaronder heer KR5 en M1. Dit document gaat daarover en er zijn persoonsgegevens van G1 verwerkt en gedeeld binnen het moderamen van de Kerkenraad zonder instemming van G1 en zonder noodzaak. Bovendien is zij hierover niet geïnformeerd. Dit document valt onder het bereik van het verzoek van G1.
151. In bijlage 4 van de reactie van 11 juli 2018 geeft de Kerk bij dit document aan wie de ontvanger is: het moderamen. Het bestaan van dit document wordt daarmee erkend. Alleen in bijlage 5 geeft de Kerk dan ineens aan dat het advies niet beschikbaar zou zijn en dat er inhoudelijk bezwaar is omdat het om persoonlijke correspondentie zou gaan. G1 betwist dit nadrukkelijk. Uit de Inhoudsopgave van M1 blijkt expliciet dat het document betrekking heeft op het conflict met G1. Het heeft een plek in het dossier aangaande het conflict.
152. Bijlage 4 is leidend en daaruit blijkt een erkenning van het bestaan van dit document; het is ontvangen door het moderamen van de Kerkenraad. De rechtbank oordeelde voor dit document ten onrechte en op onjuiste gronden dat er sprake zou zijn van een reconstructie achteraf van gegevens die er niet meer zijn. De stukken zijn in het bezit van het moderamen van de Kerkenraad en zijn daarnaast met aanwending van beschikbare middelen eenvoudig herleidbaar. M1 kan daarin behulpzaam zijn. G1 verzoekt uw Hof de Kerk te bevelen dit document aan G1 te verstrekken en daarbij aan te geven wie er nog in het bezit is van dit document, wie inzage heeft gehad in dit document en wat het doel van de gegevensverwerking is. G1 wenst haar rechten op grond van de Wbp effectief uit te oefenen, in plaats van dat de Kerk via allerlei omwegen probeert deze rechten illusoir te maken.

Document 151003

153. Dit document betreft een brief van G1 aan de Kerkenraad aangaande het conflict. Dit document valt onder het bereik van het verzoek van G1. In bijlage 4 van de reactie van 11 juli 2018 geeft de Kerk bij dit document aan wie de ontvanger is: de Kerkenraad (trio). Het bestaan van dit document wordt daarmee erkend. Alleen in bijlage 5 geeft de Kerk dan ineens aan dat het zou gaan om een persoonlijke e-mail aan een drietal leden van de Kerkenraad. G1 betwist dit nadrukkelijk. De brief is gericht aan drie personen die namens de Kerkenraad gemandateerd zijn inzake de uitvoering van de besluiten van 22 juni 2015 inzake het conflict. KR6 heeft namens de gemandateerden op 15 oktober 2015 gereageerd en beloofd om als commissie hierop terug te komen. Die reactie is uitgebleven.
154. Bijlage 4 is leidend en daaruit blijkt een erkenning van het bestaan van dit document. De rechtbank oordeelde voor dit document ten onrechte en op onjuiste gronden dat er sprake zou zijn van een reconstructie achteraf van gegevens die er niet meer zijn. De stukken zijn in het bezit van het moderamen van de Kerkenraad en zijn daarnaast met aanwending van beschikbare middelen eenvoudig herleidbaar. M1 kan daarin behulpzaam zijn. G1 verzoekt uw

ADV3

Hof de Kerk te bevelen dit document aan G1 te verstrekken en daarbij aan te geven wie er nog in het bezit is van dit document en wie inzage heeft gehad in dit document. G1 wenst haar rechten op grond van de Wbp effectief uit te oefenen, in plaats van dat de Kerk via allerlei omwegen probeert deze rechten illusoir te maken.

Document 151014

155. Dit document betreft een brief van G1 aan de predikant. Het is zeker geen persoonlijke brief. De predikant was namens de Kerkenraad gemandateerd in zaken betreffende de liturgie. Aangezien G1 tot op de dag van vandaag een aanstelling heeft als liturgie coördinator, had er een reactie moeten volgen van de Kerkenraad. Zodra iemand zijn of haar functie neerlegt, behoort dit besproken te worden op een kerkenraadsvergadering. De predikant zelf reageerde wel, echter er had ook een formele reactie vanuit de Kerkenraad moeten komen. Dit document valt onder het bereik van het verzoek van G1.
156. In bijlage 4 van de reactie van 11 juli 2018 geeft de Kerk bij dit document aan wie de ontvanger is en wordt het bestaan van dit document erkend. Alleen in bijlage 5 geeft de Kerk aan dat zij geen kennis heeft van een brief aan een predikant. G1 betwist dit nadrukkelijk. De predikant was de gemandateerde vanuit de Kerkenraad. G1 legde haar functie neer. Dit hoort thuis binnen de Kerkenraad. Het heeft een plek in het dossier aangaande het conflict.
157. Bijlage 4 is leidend en daaruit blijkt een erkenning van het bestaan van dit document; het is ontvangen. De rechtbank oordeelde voor dit document ten onrechte en op onjuiste gronden dat er sprake zou zijn van een reconstructie achteraf van gegevens die er niet meer zijn. De stukken zijn aanwezig en zijn daarnaast met aanwending van beschikbare middelen eenvoudig herleidbaar. M1 kan daarin behulpzaam zijn. G1 verzoekt uw Hof de Kerk te bevelen dit document aan G1 te verstrekken en daarbij aan te geven wie er nog in het bezit is van dit document en wie inzage heeft gehad in dit document. G1 wenst haar rechten op grond van de Wbp effectief uit te oefenen, in plaats van dat de Kerk via allerlei omwegen probeert deze rechten illusoir te maken.

Document 160104

158. Dit document ziet op het volgende. Namens de Kerkenraad wordt M1 gemandateerd om in overleg met G1 een tekst op te stellen voor in het kerkblad. M1 leverde een tekstvoorstel aan bij de Kerkenraad. Dit is dus een officieel kerkenraadsstuk waarover een besluit moest worden genomen. Na overleg met G1 kwam het voorstel tot stand. Uiteindelijk is het niet geplaatst, maar tot op heden is G1 niet op de hoogte gesteld van de inhoud van het besluit daarover. De Kerkenraad schreef in bijlage 4 van 11 juli 2018 hierbij dat hij in overleg met M1 besloot tot het plaatsen van een tekst in het kerkblad en dat M1 die tekst zou aanleveren. Dit document valt onder het bereik van het verzoek.
159. Uit bijlage 4 van de reactie van 11 juli 2018 blijkt dat de Kerk het bestaan van het document erkent. Alleen in bijlage 5 geeft de Kerk aan dat het een conceptmededeling zou zijn die wegens het ontbreken van overeenstemming de Kerkenraad niet heeft bereikt. Dit is intern

ADV3

tegenstrijdig. G1 betwist dan ook nadrukkelijk dat het de Kerk niet heeft bereikt. Bijlage 4 is leidend en daaruit blijkt een erkenning van het bestaan van dit document; het is ontvanger en het is de uitwerking van een besluit inzake het conflict met G1 waarover de Kerkenraad een besluit heeft genomen. De rechtbank oordeelde voor dit document ten onrechte en op onjuiste gronden dat er sprake zou zijn van een reconstructie achteraf van gegevens die er niet meer zijn. De stukken zijn aanwezig en zijn daarnaast met aanwending van beschikbare middelen eenvoudig herleidbaar. M1 kan daarin behulpzaam zijn. G1 verzoekt uw Hof de Kerk te bevelen dit document en de besluittekst daarover aan G1 te verstrekken en daarbij aan te geven wie er nog in het bezit is van dit document en wie inzage heeft gehad in dit document zodat G1 haar rechten uit hoofde van de Wbp effectief kan uitoefenen.

Document 160118

160. Dit document ziet op een brief van de echtgenoot van G1 die reeds eerder verzonden brieven (brieven van 27 oktober en 18 november 2015) opnieuw verstuurd had naar de Kerkenraad, via de scriba. Het gaat over het conflict met G1 en valt binnen het bereik van het verzoek van G1. In bijlage 4 van de reactie van 11 juli 2018 geeft de Kerk bij dit document aan wie de ontvanger is en zij erkent het bestaan. Alleen in bijlage 5 geeft de Kerk dan ineens aan dat de brief niet beschikbaar zou zijn. G1 betwist dit nadrukkelijk en dat blijkt al uit bijlage 4. Op 27 januari 2016 heeft de scriba van de Kerkenraad telefonisch toegezegd jegens G1 dat er nog voor zondag een antwoord kwam en hij liet op 31 januari 2016 weten dat dit niet is gelukt. Kortom, de brief van de echtgenoot van G1 behoort tot het dossier. Er zijn persoonsgegevens verwerkt. G1 ontving meerdere ontvangstbevestigingen (die zie overlegt als **productie 8**) en als die er zijn betekent dit dat de Kerk tot verwerking daarvan is overgegaan. G1 ontving nooit een bericht over de vernietiging. Zij gaat er vanuit dat het document dus nog gewoon bestaat.
161. De rechtbank oordeelde voor dit document ten onrechte en op onjuiste gronden dat er sprake zou zijn van een reconstructie achteraf van gegevens die er niet meer zijn. De stukken zijn in het bezit van het moderamen van de Kerkenraad en zijn daarnaast met aanwending van beschikbare middelen eenvoudig herleidbaar. M1 kan daarin behulpzaam zijn. G1 verzoekt uw Hof de Kerk te bevelen dit document aan G1 te verstrekken en daarbij aan te geven wie er nog in het bezit is van dit document en wie inzage heeft gehad in dit document. G1 wenst haar rechten op grond van de Wbp effectief uit te oefenen, in plaats van dat de Kerk via allerlei omwegen probeert deze rechten illusoir te maken.

Document 160126

162. G1 gaf al aan dat M1 namens de Kerkenraad gemandateerd was om in overleg met G1 een tekst te formuleren. Zij bereikten daarover overeenstemming. Die tekst verstuurde M1 naar de Kerkenraad. De brief van M1 aan G1 daarover ziet op het conflict en valt binnen het bereik van het verzoek van G1. In bijlage 4 van de reactie van 11 juli 2018 geeft de Kerk bij dit document aan wie de ontvanger is en zij erkent het bestaan. Alleen in bijlage 5 doet de Kerk ineens alsof zij van niets weet over een brief van M1 aan G1. M1 was nota bene door de Kerk gemandateerd!
163. De rechtbank oordeelde voor dit document ten onrechte en op onjuiste gronden dat er sprake zou zijn van een reconstructie achteraf van gegevens die er niet meer zijn. De stukken zijn in

ADV3

het bezit van het moderamen van de Kerkenraad en zijn daarnaast met aanwending van beschikbare middelen eenvoudig herleidbaar. M1 kan daarin behulpzaam zijn. G1 verzoekt uw Hof de Kerk te bevelen dit document aan G1 te verstrekken en daarbij aan te geven wie er nog in het bezit is van dit document en wie inzage heeft gehad in dit document. G1 wenst haar rechten op grond van de Wbp effectief uit te oefenen, in plaats van dat de Kerk via allerlei omwegen probeert deze rechten illusoir te maken.

Document 160202(b)

164. In deze brief doet de scriba namens de Kerkenraad de toezegging dat er een inhoudelijke reactie komt op brieven van G1. De scriba laat aan G1 weten dat hij is tekortgeschoten. De Kerkenraad bevestigde deze strekking in bijlage 4 van zijn reactie van 11 juli 2018. Alleen in bijlage 5 doet de Kerk ineens alsof zij van niets weet en dat er slechts één reactie zou zijn van die datum. Dat is onjuist. Het zijn twee reacties die beiden behoren tot het conflict en waarin persoonsgegevens zijn verwerkt.
165. De rechtbank oordeelde voor dit document ten onrechte en op onjuiste gronden dat er sprake zou zijn van een reconstructie achteraf van gegevens die er niet meer zijn. De stukken zijn in het bezit van het moderamen van de Kerkenraad en zijn daarnaast met aanwending van beschikbare middelen eenvoudig herleidbaar. M1 kan daarin behulpzaam zijn. G1 verzoekt uw Hof de Kerk te bevelen dit document aan G1 te verstrekken en daarbij aan te geven wie er nog in het bezit is van dit document, wie inzage heeft gehad in dit document en wat het doel van de gegevensverwerking is zodat G1 haar rechten uit hoofde van de Wbp effectief kan uitoefenen.

Documenten 160203 en 160204

166. G1 behandelt deze documenten gezamenlijk. Het betreft twee adviezen. M1 stuurde een advies naar de voorzitter, scriba en predikant met het oog op komende besluitvorming in de kerkenraadsvergadering van 15 februari 2016 inzake het conflict met G1 en de preses deed dat een dag later. Het zijn documenten die besproken en waarin persoonsgegevens van G1 zijn verwerkt. M1 maakt in de Inhoudsopgave expliciet de koppeling met het conflict met G1.
167. De Kerk bevestigde het bestaan van deze documenten in bijlage 4 van de reactie van 11 juli 2018. Alleen in bijlage 5 geeft de Kerk aan dat er geen sprake is van verwerking en dat er bezwaar is tegen inzage. Het zou gaan om vertrouwelijke interne correspondentie. G1 betwist dit nadrukkelijk. M1 heeft als auteur van één van de twee documenten geen bezwaar tegen inzage door G1. De rechtbank oordeelde voor deze documenten ten onrechte en op onjuiste gronden dat er sprake zou zijn van een reconstructie achteraf van gegevens die er niet meer zijn. De stukken zijn aanwezig en zijn daarnaast met aanwending van beschikbare middelen eenvoudig herleidbaar. M1 kan daarin behulpzaam zijn. G1 verzoekt uw Hof de Kerk te bevelen deze documenten aan G1 te verstrekken en daarbij aan te geven wie de documenten nog in het bezit heeft en wie inzage heeft gehad in deze documenten zodat G1 haar rechten uit hoofde van de Wbp effectief kan uitoefenen.

ADV3

Documenten 160313 (a + b)

168. G1 behandelt deze documenten gezamenlijk. M1 stuurde een advies aan de preses en de preses beantwoordde deze. Het advies ging over de informatieverstrekking aan de Kerkenraad omtrent het conflict met G1. Met andere woorden, het gaat hier ook om de verwerking van persoonsgegevens van G1 en de zorgvuldigheid daarvan. Het zijn documenten waarin persoonsgegevens van G1 zijn verwerkt. Dit is gebeurd zonder dat G1 hierover is geïnformeerd. De Inhoudsopgave maakt expliciet de koppeling met het conflict met G1.
169. De Kerk bevestigde het bestaan van deze documenten in bijlage 4 van de reactie van 11 juli 2018. In bijlage 5 geeft de Kerk aan dat de Kerkenraad deze mailwisseling niet kent. G1 stelt dat deze mailwisseling ook persoonsgegevens van haar bevatten en dat deze vallen binnen de reikwijdte van haar verzoek. De rechtbank oordeelde voor deze documenten ten onrechte en op onjuiste gronden dat er sprake zou zijn van een reconstructie achteraf van gegevens die er niet meer zijn. De stukken zijn aanwezig en zijn daarnaast met aanwending van beschikbare middelen eenvoudig herleidbaar. M1 kan daarin behulpzaam zijn. G1 verzoekt uw Hof de Kerk te bevelen deze documenten aan G1 te verstrekken en daarbij aan te geven wie de documenten nog in het bezit heeft, wie inzage heeft gehad in dit document en wat het doel van de gegevensverwerking is zodat G1 haar rechten uit hoofde van de Wbp effectief kan uitoefenen.

Document 160427

170. G1 schreef op 27 april 2016 een e-mail aan de Kerkenraad met een verzoek om rust en bezinning. Deze e-mail werd beantwoord door één van de geadresseerde leden van de Kerkenraad, waarmee de ontvangst is bevestigd. Deze ontvangstbevestiging overlegt G1 als **productie 9**. Sterker nog, de Kerkenraad haalde in zijn brief van 12 mei 2016 expliciet deze e-mail van G1 van 27 april 2016 aan²¹. Voor het overzicht en de vindbaarheid overlegt G1 de brief van 12 mei 2016 nogmaals, nu als **productie 10** bij dit stuk. Dit betekent dat de Kerkenraad wel degelijk kennis droeg van de brief in tegenstelling tot hetgeen de Kerkenraad tijdens de procedure in eerste aanleg stelde. G1 kan niet aan de indruk ontkomen dat de Kerk op deze wijze de rechter op het verkeerde been heeft gezet.
- 171 . De Kerk bevestigt in bijlage 4 van de reactie van 11 juli 2018 dat de brief er is en waar die over gaat. En wat lees je dan in de vijfde bijlage? De Kerk geeft aan dat de inhoud onbekend is. Hoe kan dat nu? Je citeert er uit en je geeft een eigen omschrijving in een bijlage. Dan weet je wat er in staat. Overigens gaf de Kerk in de vijfde bijlage zelf al aan dat zij geen bezwaar heeft tegen inzage. Het oordeel van de rechtbank op dit punt is ten onrechte en op onjuiste gronden genomen. De stukken zijn aanwezig en zijn daarnaast met aanwending van beschikbare middelen eenvoudig herleidbaar. M1 kan daarin behulpzaam zijn. G1 verzoekt uw Hof de Kerk te bevelen dit document aan G1 te verstrekken en daarbij aan te geven wie het document in het bezit heeft en wie inzage heeft gehad in dit document zodat G1 haar rechten uit hoofde van de Wbp effectief kan uitoefenen.

---

²¹ De brief van 12 mei 2016 is door G1 reeds als bijlage 12 bij haar verzoekschrift van 7 maart 2018 overgelegd. De Kerkenraad verwijst naar een e-mail van G1 van 26 april. Bedoeld is de e-mail van 27 april 2016.

ADVK3

Document 160613

172. Dit nummer betreft een brief van een kerkenraadslid die de Kerkenraad om verantwoording vraagt en aanbevelingen doet over het conflict met G1. Hier is sprake van gegevensverwerking van G1 zonder dat zij hierover is geïnformeerd. De Kerk bevestigt in bijlage 4 van de reactie van 11 juli 2018 dat de brief er is en waar die over gaat. In de vijfde bijlage staat ineens dat de brief niet is verwerkt en dat er geen recht op inzage is. G1 betwist dit. Het oordeel van de rechtbank op dit punt is ten onrechte en op onjuiste gronden genomen. De stukken zijn aanwezig en zijn daarnaast met aanwending van beschikbare middelen eenvoudig herleidbaar. M1 kan daarin behulpzaam zijn. G1 verzoekt uw Hof de Kerk te bevelen dit document aan G1 te verstrekken en daarbij aan te geven wie het document in het bezit heeft, wie inzage heeft gehad in dit document en wat het doel van de gegevensverwerking is zodat G1 haar rechten uit hoofde van de Wbp effectief kan uitoefenen.

Documenten 171211 (a + b)

173. Bij deze documenten gaat het om besluiten van de ICG aan G1 en M1. Alle leden van de Kerkenraad hebben deze beide stukken ontvangen als bijlage in een brief die G1 op 20 december 2017 naar de Kerkenraad verstuurde. De Kerkenraad ontving genoemde brief van 20 december 2017 en besprak dit tijdens een vergadering. De Kerkenraad reageerde bij brief van 30 januari 2018 naar G1 en M1. Een kopie van die brief overlegt G1 als **productie 11** bij dit processtuk. Tegen deze achtergrond is het onbegrijpelijk dat de Kerk in bijlage 5 van de reactie van 11 juli 2018 stelt zij deze stukken niet heeft. Het zijn documenten waarin persoonsgegevens van G1 zijn verwerkt.
174. G1 stelt dat deze documenten ook persoonsgegevens van haar bevatten en dat deze vallen binnen de reikwijdte van haar verzoek. De rechtbank oordeelde voor deze documenten ten onrechte en op onjuiste gronden dat er sprake zou zijn van een reconstructie achteraf van gegevens die er niet meer zijn. De stukken zijn aanwezig en zijn daarnaast met aanwending van beschikbare middelen eenvoudig herleidbaar. M1 kan daarin behulpzaam zijn. G1 verzoekt uw Hof de Kerk te bevelen deze documenten aan G1 te verstrekken en daarbij aan te geven wie de documenten nog in het bezit heeft.
175. **Samengevat:** G1 verzoekt uw Hof om het oordeel van de rechtbank in rechtsoverweging 4.7.3. te vernietigen en, opnieuw rechtdoende, de Kerk te bevelen de in deze rechtsoverweging genoemde documenten aan G1 te verstrekken en daarbij aan te geven wie er in het bezit is van de documenten, wie inzage heeft gehad in de documenten en wat het doel van de gegevensverwerking is.

Grief 3 — stukken vallen onder de reikwijdte van de Wbp en het verzoek van G1

176. G1 richt haar derde grief tegen rechtsoverweging 4.7.4. van de Beschikking. De rechtbank bespreekt en oordeelt daar over de documenten met de nummers 150325, 150411, 150612(a), 150621, 151102, 151219, 151231, 160415 en 170511. Ten aanzien van vrijwel al deze documenten — uitgezonderd die met de nummers 151219 en 151231 — oordeelde de rechtbank dat G1 geen recht heeft op inzage. Er zou volgens de rechtbank sprake zijn van

ADVOK3

documenten die vertrouwelijke interne correspondentie betreffen en die bestemd zijn voor intern overleg en beraad. G1 kan zich niet verenigen met dit oordeel van de Rechtbank. G1 bestrijdt dat het wel of niet toekennen c.q. erkennen van haar recht op inzage uit hoofde van de Wbp afhankelijk is van hetgeen de Kerk stelt zonder dat er inhoudelijk naar de documenten is gekeken en deze op inhoud zijn getoetst.

177. De rechtbank neemt ten onrechte de stelling van de Kerkenraad over dat er sprake zou zijn van interne notities. Deze stelling is door G1 betwist. De rechtbank heeft de onderliggende stukken zelf niet inhoudelijk ingezien. De rechtbank kon dan ook niet tot het oordeel komen dat de stelling van de Kerkenraad (betwist door G1) correct is. Temeer nu G1 al aantoonde dat er tegenstrijdigheden zijn. Daar komt bij dat de Kerk in dit hoger beroep ingaat op de positie van M1 en stelt dat hij geen onderdeel uitmaakte van de Kerkenraad. Hij was 'slechts' lid van het moderamen, aldus de Kerk. Toch heeft M1 kennisgenomen van deze stukken. Er kan dan geen sprake meer zijn van interne gedachtenvorming binnen de Kerkenraad. De Kerkenraad erkende dit in feite ook tijdens de mondelinge behandeling van 22 mei 2018. Meneer KR-P3 bevestigde dat het hier niet ging om pastorale zaken en dat M1 daarom 'gewoon' kennis kon nemen van de stukken. Een ander relevant punt is nog dat de stukken een afzender hebben en geadresseerden kennen (o.a. M1). Daarmee gaat het niet meer om stukken rond interne gedachtenvorming, maar echt om stukken die iemand verstuurt en iemand anders ontvangt.
178. In haar verweerschrift en het beroepschrift in incidenteel beroep onderbouwde G1 al dat er sprake is van de verwerking van haar persoonsgegevens en dat haar verzoek valt onder de reikwijdte van de Wbp. G1 werkt haar derde grief hieronder uit door per document te motiveren waarom het oordeel van de rechtbank geen stand kan houden.

Documenten 150325 en 150411

179. M1 gaf deze twee documenten met de nummers 150325 en 150411 in de Inhoudsopgave de titels mee dat het ging om respectievelijk 'Onderligger voor kerkenraad inzake gesprekken G1' en 'Preses biedt onderligger (150325) aan bij kerkenraad'. In de verdere omschrijving van document 150325 staat nog dat de Kerkenraad wordt geadviseerd naar aanleiding van gesprekken die mét G1 zijn gevoerd en op grond waarvan aanbevelingen worden gedaan.
180. Het gaat bij stuknummer 150325 om een document wat door de heren KR1 en M1 is opgesteld. Zij waren daartoe gemandateerd door de Kerk en voeren daarmee een opdracht uit. Dit advies is vervolgens door de preses, voorzien van zijn commentaar, doorgestuurd naar de Kerkenraad (stuk 150411). Zowel het advies van M1 en KR1 als het commentaar van de preses zijn gronden voor de besluitvorming over G1 en raken haar rechtstreeks. Het betreft hier eenvoudigweg stukken van de Kerkenraad zelf en dat erkent de Kerk ook²². G1 nam pas kennis van het bestaan van dit advies over haar persoon toen zij via de rechtbank de Inhoudsopgave ontving. G1 heeft op grond van de kerkordelijke regels hoe dan ook al recht op inzage, daar dit de grond voor een besluit vormt. De Kerk weigert dat en dat is al in strijd met de eigen kerkordelijke regels. Daarnaast heeft G1 ook recht op inzage op grond van de Wbp. Er worden onmiskenbaar persoonsgegevens van haar verwerkt in deze documenten (buiten haar om) en deze

²² Zo schrijft de Kerk in randnummer 88 van het beroepschrift expliciet: "Als een document wordt geproduceerd, is het de kerkenraad die produceert, niet individuele kerkenraadsleden. "

ADV3

persoonsgegevens worden uitgewisseld. Haar belangen worden hier rechtstreeks geraakt. Het gaat over haar.

181. G1 acht het van belang nog te kijken naar de reactie van de Kerkenraad in eerste aanleg op dit punt. In zijn reactie van 11 juli 2018 verwees de Kerkenraad allereerst naar bijlage 4. Daar gaf de Kerkenraad een eigen omschrijving zoals die naar G1 mocht worden doorgestuurd en daar blijkt duidelijk uit dat het gaat om een advies inzake gesprekken met G1. Alleen in bijlage 5 van genoemde reactie van 11 juli kwam de Kerkenraad ineens met het argument van interne correspondentie en interne beraadslaging.
182. Maar wat zegt de Kerk expliciet in het schema van bijlage 5? Dat de documenten 150325 en 150411 wegens voortdurend van het conflict zijn bewaard in het digitale archief. En dat dit document wordt vernietigd zodra het geschil is beëindigd. M1 bevestigde al eerder dat deze stukken in het archief worden bewaard. Deze documenten vallen onder het verzoek van G1 en haar verzoek met betrekking tot deze documenten dient daarom alsnog toegewezen te worden.
183. Waarom wees de rechtbank het verzoek toch af? De rechtbank geeft in rechtsoverweging 4.7.4. aan dat G1 in bijlage 2 van haar reactie op de Inhoudsopgave van M1 (reactie van 20 juli 2018) niet zou hebben gereageerd op deze documenten. Dit betwist G1. Het is een onjuist oordeel van de rechtbank.
184. G1 ging in haar uitvoerige reactie van 20 juli 2018 met bijlagen in op de door de Kerkenraad aangedragen documenten. Uit dit stuk blijkt duidelijk dat G1 de stellingen van de Kerkenraad betwist. Zo ook de stelling dat het zou gaan om interne correspondentie c.q. de persoonlijke gedachten van leden van de Kerkenraad²³. De rechtbank heeft ten onrechte alleen bijlage 2 als leidraad genomen. De rechtbank had hier op z'n minst ook bijlage 7 van de reactie van 20 juli bij moeten betrekken. In die bijlage reageerde G1 op elk afzonderlijk document. Het is dan ook onbegrijpelijk hoe de rechtbank tot dit oordeel kwam. Het kan geen stand houden.
185. G1 heeft betwist dat er sprake is van stukken voor intern overleg en beraad. Het gaat om stukken die bedoeld waren voor besluitvorming over G1. Het oordeel van de rechtbank ten aanzien van deze twee documenten kan geen standhouden. De verwijzing naar het arrest van de Hoge Raad van 8 februari 2013 maakt dit niet anders. Dat was echt een andere situatie. Het gaat in de zaak van G1 niet om zomaar wat interne notities met wat persoonlijke gedachten van mensen. Het is een formeel stuk van de Kerkenraad. Een advies om te komen tot besluitvorming. Op het moment dat in deze zaak zou worden aangenomen dat het gaat om stukken voor intern overleg en beraad — nota bene zonder dat het stuk zelf inhoudelijk door de rechtbank is gezien (!) — geeft dat een uitholling van de fundamentele rechten van een betrokkene die deze op grond van de Wbp heeft.

---

²³ Zo schreef G1 op pagina 8 van bijlage 1 bij de reactie van 20 juli 2018 onder meer: "De KR stelt dat brieven van de preses/vertegenwoordiger van een kerkenraad die van invloed zijn op belangrijke besluitvorming simpelweg gelijk aan een persoonlijke visie. Op deze manier is het zelfs mogelijk dat de KR straks de uitspraak van de rechter ook als een 'persoonlijke visie' zal typeren. Brieven, besluitteksten, mails en notulen vallen onder de Wbp en de kerkorde en de privacyregeling " Ook in bijlage 7 bij voornoemde brief reageert G1 op deze documenten.

ADVOK3

NB. G1 herhaalt in dit verband nogmaals haar verzoek aan uw Hof om alle documenten die in de Inhoudsopgave worden genoemd en deel uitmaken van het archief en het conflict op te vragen aan M1 c.q. de Kerk zodat er daadwerkelijk per document objectief geoordeeld kan worden of er sprake is van wat persoonlijke gedachten of dat er gewoon keihard persoonsgegevens zijn verwerkt.

186. Conclusie: G1 stelt dat deze twee documenten persoonsgegevens van haar bevatten en dat deze vallen binnen de reikwijdte van haar verzoek. Het oordeel van de rechtbank en de onderbouwing daarvan kan geen stand houden. Het oordeel dient vernietigd te worden en G1 dient inzage te krijgen in deze documenten. Ook zal de Kerk op een overzichtelijke manier kenbaar moeten maken wie toegang tot deze documenten hebben gehad.

Document 150612(a)

187. De rechtbank wees het verzoek van G1 voor dit document af omdat documenten die de persoonlijke gedachten van de leden van de Kerkenraad bevatten niet vallen onder het inzagerecht. G1 meent dat de rechtbank ten onrechte tot dit oordeel kwam. In dit document gaf de preses zijn visie op (de kwestie) G1. De Kerk erkent in haar reactie in eerste aanleg zelf dat er sprake is van de verwerking van persoonsgegevens van G1. Ook staat tussen partijen vast het dat hier een kerkenraadsstuk betreft. Bovendien geldt dat dit stuk mede grond was voor het besluit wat op 22 juni 2015 over G1 is genomen. Het is niet zomaar een document wat voor kennisgeving is aangenomen.

188. G1 kan niet beoordelen wat er over haar geschreven is en of er op een correcte wijze persoonsgegevens van haar zijn verwerkt. Het wordt voor haar onmogelijk gemaakt de haar toekomstige rechten op grond van de Wbp uit te oefenen. G1 is verbaasd dat de preses ineens over haar kon adviseren. Dit is geheel buiten haar om gedaan. G1 is hierover niet geïnformeerd. Het betreft hier eenvoudigweg een stuk van de Kerkenraad zelf en dat erkent de Kerk ook²⁴.

189. G1 kan zelf niet bewijzen dat er onjuiste persoonsgegevens over haar worden verwerkt. Zij heeft dit document niet gezien en baseert zich op hetgeen M1 verklaart. Maar ook op een excuusbrief die de Kerkenraad zelf heeft geschreven aan G1. In die excuusbrief, die voor de volledigheid als **productie 12** wordt overgelegd, schrijft de Kerkenraad: "In de zevende plaats constateert de kerkenraad met pijn in het haft dat gebleken is dat de vertrouwelijkheid van wat binnen de kerkenraad als confidentieel besproken wordt de afgelopen jaren niet altijd is geborgd. Zij rekent zichzelf dit zeer zwaar aan Dit bevestigt des te meer dat G1 alle belang heeft bij haar verzoek op grond van de Wbp.

190. Tot slot is ook de handelwijze van de Kerk zelf een extra bevestiging van G1 dat zij belang heeft bij haar verzoek en dat dit verzoek valt onder de reikwijdte van de Wbp. De Kerk lijkt bewust documenten voor haar te willen verbergen. In zijn verweer van 14 mei 2018 stelde de Kerkenraad (zie punt 21 van dat verweer) dat er geen brief van br. KR-P1 te vinden is in het dossier. KR-P1 was op dat moment de preses. Maar in bijlage 4 van zijn reactie op de

---

²⁴ Zo schrijft de Kerk in randnummer 88 van het beroepschrift expliciet: "Als een document wordt geproduceerd, is het de kerkenraad die produceert, niet individuele kerkenraadsleden. "

ADV3

Inhoudsopgave, geeft de Kerkenraad bij stuknummer 150612(a) aan dat het gaat om een document van de preses aan de Kerkenraad ten behoeve van besluitvorming. Daaruit blijkt dat de Kerkenraad op de hoogte is van de inhoud als ook bevestigt dat dit document in het werk dossier thuishoort. En in bijlage 5 bij genoemde reactie stelde de Kerkenraad dat er persoonsgegevens van G1 zijn verwerkt. Dus eerst is de brief niet te vinden. Maar toen M1 het document in de Inhoudsopgave expliciet benoemde, was de brief er ineens wel maar wil de Kerkenraad de brief niet ter inzage geven. De Kerk draait.

191. Er is hier geen sprake van een document waarin zomaar wat persoonlijke gedachten van mensen zijn opgenomen. Het is een stuk van de Kerk zelf. De Kerk erkent dat er persoonsgegevens zijn verwerkt. De Kerk erkent dat het document dient ter besluitvorming over G1. De Kerk had op grond van haar eigen kerkordelijke regels dit document al moeten verschaffen. Dat klemmt des te meer nu het verzoek ook valt onder de reikwijdte van artikel 35 Wbp.
192. Ook is het onjuist dat hetgeen G1 heeft aangevoerd niet tot een ander oordeel zou leiden. G1 is in haar reactie van 20 juli 2018 met bijlagen uitvoerig ingegaan op de Inhoudsopgave en de reactie van de Kerkenraad waarbij zij de stellingen van de Kerkenraad betwist heeft.
193. Het oordeel van de rechtbank ten aanzien van dit document kan geen standhouden en G1 handhaaft haar verzoek. Zij wenst ook te vernemen welke personen er toegang tot dit document hebben gehad.

Document 150621

194. De rechtbank wees het verzoek van G1 voor dit document af, omdat documenten die de persoonlijke gedachten van de leden van de Kerkenraad bevatten niet vallen onder het inzagerecht. G1 meent dat de rechtbank ten onrechte tot dit oordeel kwam. Hoe kon de rechtbank tot dit oordeel komen terwijl de rechtbank het bewuste document niet heeft gezien?
195. De Kerkenraad had drie ambtsdragers gemandateerd, waaronder M1, om een advies aan de Kerkenraad uit te brengen inzake de kwestie met G1. Het staat tussen partijen vast het dat hier een kerkenraadsstuk betreft. Het is geagendeerd geweest op de vergadering. Bovendien geldt dat dit stuk mede grond was voor het besluit wat op 22 juni 2015 over G1 is genomen. Het is niet zomaar een document wat voor kennisgeving is aangenomen. Dit advies is buiten G1 om tot stand gekomen en zij vernam pas van het bestaan hiervan toen zij van de rechtbank de namens de Kerkenraad ingediende inhoudsopgave ontving.
196. G1 acht het van belang nog te kijken naar de reactie van de Kerkenraad in eerste aanleg op dit punt. In zijn reactie van 11 juli 2018 verwees de Kerkenraad allereerst naar bijlage 4. Daar gaf de Kerkenraad een eigen omschrijving zoals die naar G1 mocht worden doorgestuurd en daar blijkt duidelijk uit dat het gaat om een verslag wat G1 raakt. Maar inzage verschaffen doet de Kerk niet. In bijlage 5 van genoemde reactie van 11 juli kwam de Kerkenraad ineens met het argument van interne correspondentie en interne beraadslaging. Maar wat zegt de Kerk expliciet in het schema van bijlage 5? Dit document 150621 is wegens voortdurende van het

ADV3

conflict bewaard in het digitale archief. Dit document wordt vernietigd zodra het geschil is beëindigd. Bovendien hebben partijen in een conflict gelijke toegang tot de stukken die tot het conflict behoren, aldus de kerkorde waaraan de Kerk gebonden is. M1 bevestigde al eerder dat deze stukken in het archief worden bewaard. Deze documenten vallen onder het verzoek van G1 en haar verzoek met betrekking tot deze documenten dient daarom alsnog toegewezen te worden.

197. Er is hier geen sprake van een document waarin zomaar wat persoonlijke gedachten van mensen zijn opgenomen. Het is een stuk van de Kerk zelf. De Kerk erkent dat er persoonsgegevens zijn verwerkt. De Kerk erkent dat het document dient ter besluitvorming over G1. De Kerk had op grond van haar eigen kerkordelijke regels dit document al moeten verschaffen. Dat klemt des te meer nu het verzoek ook valt onder de reikwijdte van artikel 35 Wbp. Het oordeel van de rechtbank ten aanzien van dit document kan geen standhouden en G1 handhaaft haar verzoek. Zij wenst ook te vernemen welke personen er toegang tot dit document hebben gehad.

Document 151102

198. De rechtbank oordeelde bij dit document dat de Kerkenraad heeft voldaan aan het bepaalde in artikel 35 lid 2 Wbp door met haar over het document te spreken. G1 betwist dit oordeel van de rechtbank. Het gaat bij dit document om een brief van heer KR1 die — buiten G1 om — een brief over G1 schrijft aan de Kerkenraad. Naar aanleiding van deze brief kreeg G1 op 4 december 2015 thuis bezoek van twee ouderlingen. De Kerkenraad had daartoe besloten. Deze brief van KR1 is dus grond voor een besluit over G1 en daarmee ook een officieel kerkenraadsstuk.
199. Op 24 december 2015 kreeg G1 huisbezoek van KR1, de schrijver van de brief. Hij las wat delen voor uit de brief. De Kerkenraad heeft zelf niet met G1 gesproken over de brief van KR1 en de inhoud van die brief. Het oordeel van de rechtbank kan geen standhouden. De Kerk dient inzage te verschaffen in deze brief, zodat G1 haar rechten (waaronder bijvoorbeeld het recht van rectificatie) kan uitoefenen. Verder erkent de Kerk zelf ook dat het hier gaat om een document waarbij het conflict met G1 een rol speelt. Bovendien hebben partijen in een conflict gelijke toegang tot de stukken die tot het conflict behoren, aldus de kerkorde waaraan de Kerk gebonden is.
200. De Kerk is hier de verantwoordelijke in de zin van de Wbp. Daar diende G1 haar verzoek om inzage in. De Kerk zal haar dus ook inzage moeten verschaffen. Zij kan er niet mee volstaan door te stellen dat iemand die niet de Kerkenraad is noch vertegenwoordigd met G1 over het document heeft gesproken. Dit nog afgezien van het feit dat G1 niet de volledige inhoud kent en dus ook geen volledig overzicht heeft van de over haar persoon verwerkte persoonsgegevens.
201. Het oordeel van de rechtbank ten aanzien van dit document en dan specifiek de inzage daartoe is te kort door de bocht en feitelijk onjuist. Het oordeel dient vernietigd te worden daar waar het ziet op het recht van inzage. Het bevel aan de Kerkenraad om concrete namen te noemen van personen die in bezit zijn van dit document kan blijven bestaan. G1 voegt daar nog haar

ADVK3

verzoek aan toe om opgaaf van namen van degenen die deze brief ter inzage ontvangen hebben.

Document 160415

202. Ten aanzien van dit document oordeelde de rechtbank dat een advies van een extern adviseur dat is bedoeld om vervolgens een besluit te nemen, niet valt onder het inzagerecht van artikel 35 Wbp. Het verzoek van G1 werd op dit punt afgewezen. G1 kan zich hier niet in vinden. De rechtbank motiveert het oordeel ook niet waarom een advies van een extern adviseur niet valt onder het inzagerecht. Wat G1 betreft is dit wel het geval.
203. Eerst haakt G1 aan bij wat de Inhoudsopgave hierover zegt. Daarin staat dat VP2 (de externe) op verzoek van de Kerkenraad advies geeft over de kwestie G1 en dat daarin 41 keer over haar gesproken wordt. De Kerkenraad bevestigt dit ook in bijlage 4 van zijn reactie van 11 juli 2018.
204. Deze adviseur ontving van de Kerkenraad de opdracht om een advies uit te brengen. Dat gebeurde bij besluit van 15 februari 2016 (documentnummer 160215). De Kerkenraad gaf in eerste aanleg aan dat hij er geen bezwaar tegen heeft als G1 inzage krijgt in dit besluit. Toch heeft G1 tot op heden geen inzage verkregen. Het is wel duidelijk dat dit besluit ook over G1 zelf gaat en dat er met het oog op en als gevolg van het conflict met G1 een externe partij om advies wordt gevraagd.
205. G1 betwist met klem dat dit advies van VP2 geen betrekking op haar heeft. Ook betwist zij dat dit advies niet handelt over het geschil, zoals de Kerkenraad in bijlage 5 van zijn reactie van 11 juli 2018 doet voorkomen. De raadsman van G1 vernam van M1 dat de titel van het advies luidt "vertrouwelijk advies inzake G8 en G1". Die namen zien op G1 en haar echtgenoot. Het advies is een vergaderstuk. Het is bewaard in het archief. G1 is op geen enkele wijze gekend noch gehoord bij de totstandkoming van dit advies, terwijl het wel over haar gaat en er haar betreffende persoonsgegevens zijn verwerkt. En het is in strijd met de toezegging van de preses van de Kerkenraad. Hij informeerde G1 mondeling over het besluit van februari 2016 en zegde toe dat G1 met een nog te benoemen adviseur zou spreken. G1 sprak nooit en er is nooit contact met haar opgenomen omtrent het advies. Een ernstige schending van hoor en wederhoor.
206. G1 ontving op 12 mei 2016 een brief van de Kerkenraad waaruit blijkt dat voornoemd advies diende als grond voor een nieuw besluit van 9 mei 2016 (in de Inhoudsopgave vermeld als nummer 160519). G1 verwijst naar de door haar overgelegde productie 10. G1 heeft op grond van de kerkordelijk voorgeschreven regels²⁵ recht op inzage in zowel het besluit als de gronden voor dat besluit, waaronder dus ook het advies. Alleen al om die reden kan de Kerk geen inzage weigeren. Daarnaast valt dit document binnen het verzoek van G1 en de reikwijdte van de Wbp en dient de Kerk G1 op die grond inzage te verschaffen. Zij moet op een effectieve en reële manier haar rechten op grond van de Wbp kunnen uitoefenen en de Kerk probeert dat stelselmatig te dwarsbomen. Terwijl nota bene de eigen kerkordelijke regels waaraan de Kerk

---

²⁵ G1 verwijst hiervoor naar artikel F75.2 aanhef en onder f Kerkorde waar staat dat beide partijen gelijke toegang hebben tot de relevante stukken. De volledige kerkorde van de Gereformeerde Kerken in Nederland is door de Kerkenraad overgelegd als productie 1 bij zijn verweerschrift van 14 mei 2018.

ADV3

gebonden is, aangeven dat een belanghebbende (zoals G1 als gemeentelid is) inzage dient te krijgen op verzoek.

207. Zo stelde de Kerkenraad in punt 30 van zijn verweer van 14 mei 2018 dat er in feite niets over G1 stond in dit advies van VP2. Tijdens de zitting van 22 mei 2018 werd duidelijk dat in dit document de naam van G1 41 (!) keer voorkomt en dat bovendien de titel van dit advies haar naam draagt. Ook uit de reactie van de Kerkenraad op de Inhoudsopgave blijkt dat er een advies is uitgebracht in de kwestie met G1 (zie bijlage 4 van 11 juli 2018). Tot slot verwijst G1 ook naar het bij dit beroepschrift overgelegde artikel uit het ND waarin dit terugkomt.
208. In bijlage 5 van 11 juli 2018 schrijft de Kerkenraad ineens dat het advies niet gaat over het geschil met G1. Hoe kan de Kerkenraad dit nog met droge ogen verklaren? Het gaat hier om een officieel vergaderstuk dat wordt bewaard in het archief. G1 ging hierboven al in op een excuusbrief van 29 november 2016 (zie productie 12). In die brief erkent de Kerkenraad ook dat hij fouten heeft gemaakt op het gebied van een zorgvuldige procesgang, waaronder het toepassen van hoor en wederhoor. Toch weigert de Kerk nu haar verantwoordelijkheid te nemen.
209. G1 is geïnformeerd dat er een advies zou komen en dat zij daar bij betrokken zou worden. Dat is niet gebeurd. Feit is dat de Kerkenraad persoonsgegevens van G1 ontving met als doel deze op te slaan c.q. te verwerken. VP2 geeft advies aan de Kerkenraad over G1. Die gegevens verwerkt de Kerkenraad. Op grond van het voorgaande is duidelijk dat het oordeel van de rechtbank op dit punt geen stand kan houden. G1 verzoekt uw Hof de Beschikking op dit punt te vernietigen en de Kerk alsnog te bevelen haar inzage te verschaffen in dit document plus daarbij aan te geven wie er kennis heeft genomen van dit advies en wat het doel van de verwerking is.

Document 170511

210. Dit document ziet op een verslag van de classis (een kerkelijke vergadering die meerdere plaatselijke kerkelijke gemeenten in een regio omvat). De rechtbank oordeelde dat er niet is gebleken dat er tijdens de classisvergadering ten aanzien van G1 een besluit is genomen. Ook zou de Kerkenraad onbetwist gesteld hebben dat de naam van G1 niet in het verslag voorkomt. G1 meent dat dit oordeel geen stand kan houden. In het kader van het verzoek van G1 is het niet relevant of er een besluit over haar is genomen of niet. Het gaat er om of er persoonsgegevens van G1 zijn verwerkt ten aanzien waarvan G1 de haar toekomstige rechten op grond van de Wbp kan uitoefenen.
211. G1 neemt het de Kerk echt kwalijk dat het conflict buiten haar medeweten en toestemming om aan de orde is gesteld bij de classis. Dit is een ernstige schending van het beginsel van hoor en wederhoor. Bovendien wordt de classis op deze manier al 'voorgekleurd' door de Kerk, waardoor een onbevooroordeelde houding van de classis in het gedrang komt.
212. De Kerkenraad verklaarde in punt 31 sub n van zijn verweerschrift in eerste aanleg ten stelligste: "verslaglegging over de kwestie door de kerkenraad bij de classis: onduidelijk is waar mevrouw

ADV3

G1 hier op doelt. De 'kwesatie' is niet op de periodieke classicaie vergaderingen besproken, mocht mevrouw G1 dat denken. ". Er is dus niet over het conflict gesproken als je de Kerkenraad mag geloven. Maar wat gebeurt er dan?

213. M1 verklaart in de Inhoudsopgave dat de kwesatie G1 is besproken op de classis van 11 mei 2017. De Kerkenraad bevestigt dit in bijlage 4 van de reactie van 11 juli 2018e En ook in bijlage 5 bij de reactie van 11 juli 2018 is erkend dat dit het geval is. Sterker nog, daar staat twee keer genoemd dat het verslag c.q. de notulen wegens voortdoring van het conflict met G1 worden bewaard in het archief en dat het pas wordt vernietigd als het geschil is beëindigd.
214. Er is gewoon gesproken over het conflict met G1. Nog een bewijs dat er over het conflict gesproken is, is het document 'Mondelinge rapportage bijzondere visitatie op classisvergadering 1 februari 2018'. Dit document zat bij een brief van 16 april 2018. Genoemd document overlegt G1 als **productie 13**. Hierin staat expliciet: "Maar, zoals al eerder door de kerkenraad op de classis gemeld (...)". Waarom ontkent de Kerkenraad dat in eerste aanleg in het verweerschrift dan zo nadrukkelijk? Heeft men iets te verbergen?
215. Op grond van het voorgaande en alle stukken is duidelijk dat het stuk onderdeel uitmaakt van het conflict met G1 en dat het bewaard wordt in het archief. Het valt onder de reikwijdte van het verzoek van G1 en die van de Wbp. De rechtbank ging te kort door de bocht. G1 verzoekt uw Hof dit document inhoudelijk te lezen en te bezien of er persoonsgegevens van haar verwerkt worden. Indien dit het geval is, dient het verzoek alsnog te worden toegewezen en moet de Kerk worden bevolen om G1 inzage in dit document te geven.
216. **Samengevat:** G1 verzoekt uw Hof om het oordeel van de rechtbank in rechtsoverweging 4.7.4. te vernietigen daar waar het gaat om de nummers 150325, 150411, 150612(a), 150621, 151102, 160415 en 170511, en, opnieuw rechtdoende, de Kerk te bevelen deze documenten aan G1 te verstrekken c.q. haar op een andere wijze afdoende inzage te verschaffen en daarbij aan te geven wie er in het bezit is van de documenten en wat het doel is van de gegevensverwerking.

Grief 4 — dwangsom voor de Kerk

217. G1 betreurt het dat zij deze vierde grief moet indienen. Maar dat heeft de Kerk volledig aan zichzelf te danken. De vierde grief richt zich tegen rechtsoverweging 4.10. van de Beschikking. De rechtbank wees de verzoeken van G1 onder punt D en O af omdat niet is gebleken dat de Kerkenraad niet aan een veroordeling zal voldoen. In de verzoeken onder D en O verzocht G1 dat de Kerk werd veroordeeld om documenten aan haar te verstrekken op straffe van een dwangsom.
218. De Kerkenraad stelde in punt 48 van zijn verweer in eerste aanleg: "Mocht er toch enig deel worden toegewezen dan heeft te gelden dat een dwangsom echt niet nodig is. De kerkenraad zal alsdan aan het vonnis voldoen zonder dat een dwangsom nodig is. Overigens motiveert mevrouw G1 ook in het geheel niet waarom dat wel nodig zou zijn.". G1 verzocht deze veroordeling vanwege haar eerdere ervaringen met de Kerk omtrent het conflict. Er worden

ADVK3

beloftes gedaan die niet worden nagekomen. Tijdens de zitting in eerste aanleg heeft de Kerk opnieuw aangegeven dat zij gewoon netjes een veroordeling zal nakomen.

219. De praktijk heeft het gelijk van G1 bewezen. De Kerk voldoet in het geheel niet aan de Beschikking. Sterker nog, in hoger beroep zien we ineens een heel andere kerk. Een kerk die volledig tegenovergestelde en tegenstrijdige standpunten inneemt ten opzichte van de standpunten in eerste aanleg. Een kerk die draait, uitvluchten zoekt om maar geen inzage te verschaffen, doet alsof toezeggingen niet zijn gedaan, etc. G1 ziet hierin nog een aanknopingspunt dat de Kerk haar waarheidsplicht schendt.
220. De rechtbank is in rechtsoverweging 4.10. van de Beschikking vermoedelijk uitgegaan van het gedrag wat je van een kerkgenootschap mag verwachten. Een betrouwbaar en zorgvuldig instituut. Een instituut waar het ja nog ja is en het nee nee. G1 kan op zich billijken dat het de rechtbank dus niet op voorhand is gebleken dat de Kerkenraad niet aan een veroordeling zal voldoen. Op grond van het voorgaande en de voorbeelden die G1 in dit processtuk heeft aangevoerd over de opstelling en handelwijze van de Kerk, is echter duidelijk dat G1 gegronde vrees heeft en mag hebben dat de Kerk niet aan een veroordeling zal gaan voldoen. Dit is bij uitstek een zaak waar een dwangsom passend en geboden is.
221. G1 verzoekt uw Hof daarom deze overweging van de rechtbank te vernietigen en, opnieuw rechtdoende, bij beschikking in hoger beroep, uitvoerbaar bij voorraad, de verzoeken van G1 toe te wijzen op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 500,00 per dag, althans een in goede justitie te bepalen ander bedrag, dat de Kerk niet aan de veroordeling voldoet.

Grief 5 — proceskostenveroordeling voor de Kerk

222. De vijfde en laatste grief van G1 richt zich tegen rechtsoverweging 4.11. van de Beschikking waar de rechtbank oordeelt dat G1 als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten moet worden veroordeeld. Alleen omdat de Kerkenraad expliciet heeft aangegeven dat hij geen proceskostenveroordeling van G1 zou vragen, kwam de rechtbank niet tot een daadwerkelijke proceskostenveroordeling. G1 kan zich niet vinden in het oordeel dat zij als grotendeels in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten moet worden veroordeeld. Ter toelichting het volgende.
223. De geloofwaardigheid van de Kerk is ver te zoeken nu de Kerk in eerste aanleg aangaf dat zij geen proceskosten zou vorderen van G1 en in dit hoger beroep ineens een ander standpunt inneemt. Is het door de Kerkenraad genomen besluit om geen proceskostenveroordeling van G1 te vragen ineens teruggedraaid? Of is dit omdat de Kerk, ongeacht de uitkomst, achteraf goede sier wil maken richting de achterban (gemeenteleden)?
224. Verder verwijst G1 in dit verband naar een arrest van het hof in Den Bosch van 1 februari 2018²⁶ en zij citeert rechtsoverweging 3.8.4. daaruit:

---

²⁶ Uitspraak in hoger beroep van het gerechtshof 's-Hertogenbosch van 1 februari 2018, ECLI:NL:GHSHE:2018:363.

ADVOK3

"Bovenstaande overwegingen van het Hof van Justitie geven het hof in dat in het kader van verzoeken en beroepen als gerelateerd aan de Wbp (als geïmplementeerd ter uitvoering van de Richtlijn) in beginsel reden is de verzoeker/ natuurlijk persoon die van zijn rechten in het kader van de Wbp/ Richtlijn gebruik maakt en in dat kader een gerechtelijke procedure aanhangig maakt, ook als hij in het ongelijk wordt gesteld, niet in de proceskosten te veroordelen van de aangesproken bewerker van zijn persoonsgegevens. Dit brengt - als bestreken door artikel 289 Rv - de aard van de procedure, als nader te duiden in de sleutel van hetgeen het Hof van Justitie in bovengenoemd arrest overweegt, met zich. "

Op grond van het voorgaande is wat G1 betreft helder dat zij, ongeacht of de Kerk nu wel of geen expliciete toezegging doet, niet in de proceskosten kan worden veroordeeld nu zij gebruik tracht te maken van haar rechten in het kader van de Wbp. Zeker gelet op de opstellen en handelwijze van de Kerk.

225. In haar processtuk in hoger beroep heeft G1 gemotiveerd aangetoond dat er veel persoonsgegevens van haar zijn verwerkt en dat de Kerk gehouden was en is om haar recht op inzage te respecteren door haar daadwerkelijk inzage te verschaffen. Op grond daarvan is ook duidelijk dat G1 niet de grotendeels in het ongelijk gestelde partij is. De Kerk is de in het (grotendeels) ongelijk gestelde partij.
226. Verder acht G1 in dit kader ook de opstelling en handelwijze van de Kerk van belang. Zoals zij hierboven meermaals heeft aangetoond, heeft de Kerk allerlei wisselende standpunten ingenomen en kwam zij toezeggingen jegens G1 niet na. De Kerk ging zelf in hoger beroep ondanks de toezegging dat zij stukken zou verstrekken. De Kerk neemt in dit hoger beroep tegenovergestelde en tegenstrijdige standpunten in ten opzichte van de procedure in eerste aanleg. De Kerk draait, zoekt uitvluchten en doet alsof toezeggingen niet zijn gedaan. De Kerk kwam in dit hoger beroep ineens met allerlei formele verweren die in eerste aanleg niet of vrijwel niet zijn gevoerd. Dit enkel en alleen met het doel om te voorkomen dat G1 haar rechten uit hoofde van de Wbp zou kunnen uitoefenen. De Kerk heeft een effectieve uitoefening van die rechten gefrustreerd. De Kerk kan zich niet boven de wet stellen, aldus G1. Waarom heeft de Kerk niet gewoon open kaart gespeeld en erkend dat er gewoon persoonsgegevens zijn verwerkt? Waarom heeft de Kerk niet meteen erkend dat er een archief is? Waarom heeft de Kerk niet gewoon de stap gezet om eerlijk te zijn door te erkennen dat zij als verantwoordelijke voor het verwerken van persoonsgegevens fouten heeft gemaakt? De Kerk had G1 gewoon inzage moeten verschaffen. Door deze opstelling en handelwijze werd G1 genoodzaakt om ook zeer uitvoerig verweer te voeren. Terwijl het hier gaat om een verzoek ex artikel 35 Wbp. Dan kun je in alle redelijkheid niet zoveel hobbels en drempels opwerpen om het een betrokkene zo moeilijk te maken op te komen voor haar rechten. Het voorgaande dient er wat G1 betreft toe te leiden dat de Kerk moet worden veroordeeld in de proceskosten, zowel in eerste aanleg als in dit hoger beroep.
227. Concluderend stelt G1 dat rechtsoverweging 4.11. van de Beschikking geen stand kan houden en vernietigd dient te worden. De Kerk dient te worden veroordeeld in de proceskosten in beide instanties.

ADVOK3

Proceskosten en nakosten

228. Ten aanzien van de proceskosten verwijst G1 naar de onderbouwing die zij hierover gaf in de randnummers 110 tot en met 118 hierboven. Dit komt er kort samengevat op neer dat G1 meent dat de Kerk gehouden is tot vergoeding van de volledige proceskosten. G1 verzoekt uw Hof om de Kerk te veroordelen in de volledige proceskosten van dit hoger beroep voor een totaalbedrag van € 13.663,93, althans een bedrag van € 10.033,93, althans een in goede justitie te bepalen ander bedrag. Ook verzoekt G1 uw Hof om de Kerk te veroordelen in de proceskosten in eerste aanleg. € 13.663,93
229. G1 vordert bij de kosten van deze procedure tevens de volgens het liquidatietarief verschuldigde nakosten tot een (forfaitair) bedrag van € 131,00 aan salaris advocaat zonder dat betekening van de beschikking heeft plaatsgevonden, verhoogd met een bedrag van € 68,00, indien en voor zover de veroordeelde partij niet aan de beschikking voldoet en de beschikking om die reden is betekend, nu voor de tenuitvoerlegging van deze kosten vastlegging in een executoriale titel is vereist en deze kosten kunnen worden begroot.

Bewijsaanbod

230. Indien en voor zover op G1 enige bewijslast rust, biedt zij bewijs aan van haar stellingen met alle middelen rechtens, waaronder naast de reeds overgelegde processtukken en documentatie uit de voorgaande procedure, het horen van getuigen, waaronder zichzelf en de heer M1 en het overleggen van stukken door heer M1, om daarmee aan te tonen dat er persoonsgegevens van G1 zijn verwerkt.
231. Met dit bewijsaanbod wordt G1 niet geacht een ruimere bewijslast te aanvaarden dan die rechtens op haar rust. G1 wijst er nog op dat op haar niet de bewijslast rust van hetgeen zij stelt ter betwisting van de stellingen van de Kerk (HR 23 oktober 1992, NJ 1992, 813 Van der Pasch / Van der Velden en HR 2 mei 2003, NJ 2003, 468).

MET HET VERZOEK IN HOGER BEROEP:

G1 verzoekt het gerechtshof Den Haag, bij beschikking, voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad, de grieven van verzoekers in hoger beroep te verwerpen en de Beschikking van 21 augustus 2018 van de rechtbank WP7, zaaknummer _____, voor zover door verzoekers in hoger beroep met hun grieven bestreden, te bekrachtigen, zo nodig onder verbetering en/of aanvulling van gronden, en verzoekers in hoger beroep hoofdelijk te veroordelen, als de één heeft betaald is de ander van die betalingsverplichting bevrijd, in de daadwerkelijke kosten van dit hoger beroep voor een bedrag van € 13.663,93, althans een bedrag van € 10.033,93, althans een in goede justitie te bepalen ander bedrag, te vermeerderen met het griffierecht,

en in de kosten van de procedure in eerste aanleg,

ADVOK3

de nakosten zoals gevorderd daaronder begrepen en te vermeerderen met de wettelijke rente over de proceskostenveroordeling vanaf veertien dagen na de in deze procedure te wijzen beschikking.

MET HET VERZOEK IN INCIDENTEEL HOGER BEROEP:

G1 verzoekt het gerechtshof Den Haag, bij beschikking, voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad,

de grieven van G1 toe te wijzen en de Beschikking van 21 augustus 2018 van de rechtbank WP7, zaaknummer _____, voor zover door G1 met haar grieven bestreden, te vernietigen,

en opnieuw rechtdoende:

1. Verweerders in incidenteel hoger beroep te bevelen alsnog het verzoek van G1 uit hoofde van de Wbp toe te wijzen en de documenten met de nummers 150218(a), 150224, 150225, 150409, 150603, 150612(b), 151003, 151014, 160104, 160118, 160126, 160202(b), 160203, 160204, 160313(a + b), 160427, 160613, 171211(a + b) en 180528, althans die documenten waarvan uw hof vaststelt dat deze vallen onder de reikwijdte van het verzoek van G1, aan G1 te verstrekken binnen veertien dagen na de in deze procedure te wijzen beschikking, op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 500,00 per dag, althans een in goede justitie te bepalen ander bedrag per dag, dat verweerders in incidenteel hoger beroep niet aan deze veroordeling voldoen;
2. Verweerders in incidenteel hoger beroep te bevelen alsnog het verzoek van G1 uit hoofde van de Wbp toe te wijzen door ten aanzien van de documenten met de nummers 150218(a), 150224, 150225, 150409, 150603, 150612(b), 151003, 151014, 160104, 160118, 160126, 160202(b), 160203, 160204, 160313(a + b), 160427, 160613, 171211(a + b) en 180528, althans die documenten waarvan uw hof vaststelt dat deze vallen onder de reikwijdte van het verzoek van G1, binnen veertien dagen na de in deze procedure te wijzen beschikking aan G1 duidelijk te maken wie in het bezit is van deze documenten, wie inzage heeft gehad in deze documenten en wat het doel is van de gegevensverwerking hiervan, op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 500,00 per dag, althans een in goede justitie te bepalen ander bedrag per dag, dat verweerders in incidenteel hoger beroep niet aan deze veroordeling voldoen;
3. Verweerders in incidenteel hoger beroep te bevelen alsnog het verzoek van G1 uit hoofde van de Wbp toe te wijzen en de documenten met de nummers 150325, 150411, 150612(a), 150621, 151102, 151219, 151231, 160415 en 170511, althans die documenten waarvan uw hof vaststelt dat deze vallen onder de reikwijdte van het verzoek van G1, aan G1 te verstrekken binnen veertien dagen na de in deze procedure te wijzen beschikking, op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 500,00 per

ADV3

dag, althans een in goede justitie te bepalen ander bedrag per dag, dat verweerders in incidenteel hoger beroep niet aan deze veroordeling voldoen;

4. Verweerders in incidenteel hoger beroep te bevelen alsnog het verzoek van G1 uit hoofde van de Wbp toe te wijzen door ten aanzien van de documenten met de nummers 150325, 150411, 150612(a), 150621, 151102, 151219, 151231, 160415 en 170511, althans die documenten waarvan uw hof vaststelt dat deze vallen onder de reikwijdte van het verzoek van G1, binnen veertien dagen na de in deze procedure te wijzen beschikking aan G1 duidelijk te maken wie in het bezit is van deze documenten, wie inzage heeft gehad in deze documenten en wat het doel is van de gegevensverwerking hiervan, op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 500,00 per dag, althans een in goede justitie te bepalen ander bedrag per dag, dat verweerders in incidenteel hoger beroep niet aan deze veroordeling voldoen;

en verweerders in incidenteel hoger beroep hoofdelijk te veroordelen, op het moment dat de één heeft betaald is de ander van die betalingsverplichting bevrijd, in de daadwerkelijke kosten van dit hoger beroep voor een bedrag van € 13.663,93, althans een bedrag van € 10.033,93, althans een in goede justitie te bepalen ander bedrag, te vermeerderen met het griffierecht,

en in de kosten van de procedure in eerste aanleg,

de nakosten zoals gevorderd daaronder begrepen en te vermeerderen met de wettelijke rente over de proceskostenveroordeling vanaf veertien dagen na de in deze procedure te wijzen beschikking.

WP14, 13 maart 2019

ADV3
ADVOCaat